ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ — ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Ἔτος Α' Περίοδ. Β' Ἀρ. 161—43

ΑΘΗΝΑΙ: Κυριακὴ 14 Ὀκτωβρίου 1907

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: *Ἐσωτερικοῦ ἐτησία δραχ. 12 ἐξάμην 6*
Ἐξωτερικοῦ » φρ. χρ 20

Τὸ ΦΥΛΛΟΝ, τιμᾶται λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: *Ὁδὸς Λέκα ἀρ. 24*
(Ἔναντι Στοᾶς Σιμοπούλου)

Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις μὲ εἰκόνας καὶ μὴ κατ' ἀποκοπήν.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΔΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Εἴπομεν ἤδη, ὅτι κατέφθανεν ἐπὶ τέλους τὸ φίλιον Πυροβολικὸν εἴς τινα θέσιν ὄπισθεν τοῦ Πεζικοῦ του, ἐνίοτε ἀληθῶς καλήν, —ἐνίοτε ὅμως!—Πλὴν ἄλλα λάθη ἐνταῦθα: Οἱ πυροβολαρχίαι τῶν Μοιρῶν οὐδεμίαν ἐτήρουν ἐκ τῶν τακτικῶν καὶ αὐστηρῶν ἐκείνων διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Πυροβολικοῦ περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ πυροβολάρχου, περὶ ἀφιππεύσεως, περὶ θέσεως ἀναμονῆς τῆς Πυροβολαρχίας, περὶ ἀναρριχήσεως πυροβολαρχῶν, οὐλαμαγῶν καὶ σκοπευτῶν κεκυφότων ἐπὶ τῆς καταληπτέας γραμμῆς τῶν πυροβόλων κλπ. ἀλλ' οἱ *πάντες ἔφιπποι* ἡγουμένου τοῦ Πυροβολάρχου κάλπην δι' ἑνὸς μόνον τυπικοῦ «Ἀναγνώρισις» καὶ ἑπομένης ἀπάσης τῆς λοιπῆς πυροβολαρχίας τροχάδην κατέφθανον ἀσθμαίνοντες καὶ νευρόληπτοι οὐχὶ κάτωθεν τῆς φιλίας ὀφρῦος, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ τῶν ὁμοζυγιῶν ἱσταμένων πρὸς τὴν ἀντίθετον ὀφρῦν μὲ τὰ πυροβόλα ἐπ' αὐτῆς τῆς κορυφῆς τῆς καταλαμβανομένης πολλάκις πετρώδους καὶ τραχείας ράχεως. Διὰ τὸν χειρισμὸν δὲ τῶν προολκαίων καὶ τὴν μετάβασίν των ὄπισθεν τῶν πυροβόλων — χρόνος τοὐλάχιστον 2'-3' —αἱ ὁμοζυγίαι καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικόν, ἂν ὑπολογίσωμεν μάλιστα καί τινα ἔτι χρόνον διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀποστάσεως καὶ τὸν κανονισμὸν τῆς ἰδίας ἡμῶν βολῆς, τὸ φίλιον τοῦτο Πυροβολικὸν ἐν τῇ ἀπόπτῳ ταύτῃ θέσει του θὰ ἐδέχετο τοὐλάχιστον ἓξ *βολὰς ἐπιτυχεῖς* παρὰ τῆς πρὸ πολλοῦ βεβαίως ἀναγνωρισάσης αὐτὸ ἀντιπάλου Μοίρας! Πολλάκις δ' ἐν πεδιάδι ἀκαλύπτῳ καὶ ὁμαλῇ αἱ ὁμοζυγίαι ἔμειναν ἀκαλυπτοι, ἐν ᾧ ὄπισθεν ἢ εἰς τὰ πλευρὰ συνέπεσε νὰ ὑπάρχωσιν ἢ διακοπαὶ τοῦ ἐδάφους ἢ κάλυμμα ἐλαιώνων ἢ πευκώνων εἰς ἀποστάσεις ποικιλλούσας μεταξὺ 200μ—400μ. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς, ὅτι ἔλειπον τὰ βλητοφόρα, ἀλλ' οὗτος καθ' ἡμᾶς, δὲν φαίνεται, ἀποχρῶν λόγος, καθόσον ταῦτα θὰ ἠδύναντο νὰ ἀντικατασταθῶσι δι' ἑνὸς θύλακος γεμισμάτων, ὃν ἀνὰ εἷς θὰ ἐλάμβανον ἐκ τῶν προτέρων ἀπὸ τῶν προολκαίων των οἱ προμηθευταὶ τῶν πυροβόλων (β' καὶ γ' τοῦ ἀριστεροῦ). Θέλω νὰ εἴπω, ὅτι πρὸ μιᾶς τακτικῆς ἀνάγκης ἃς ἐθυσιάζετο μία ὅλως ἐπουσιώδης τεχνικὴ λεπτομέρεια.

Ὑπὸ τοιαύτας λοιπὸν συνθήκας ἀρχομένη τοῦ πυρὸς ἑκάστη πυροβολαρχία κατὰ τοῦ ἀντιπάλου Πυροβολικοῦ δὲν προπαρεσκεύαζε τὸν Ἀγῶνα—πολλοῦ γε καὶ δεῖ—ἀλλὰ μετεῖχε μᾶλλον ἢ ὑπεστήριζε τὴν προτελευταίαν αὐτοῦ φάσιν (ἔφοδος), ἂν δὲν εἶνε τολμηρὸν νὰ δεχθῶμεν καὶ τοῦτο, ὑφ' ἃς ἀποστάσεις καὶ θέσεις πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὰ οἰκεῖα Πυροβολικά των, ὡς προείπομεν, εὑρίσκοντο τὰ ἑκατέρωθεν Πεζικά.

Ὅλα δὲ ταῦτα διατί νομίζετε, ὅτι συνέβαινον; Ἐκ τῆς ἐλλείψεως συνετῆς, ψυχραίμου καὶ λελογισμένης διευθύνσεως ἐν ἑκατέρᾳ τῶν φαλάγγων. Οἱ Διοικηταὶ τῶν φαλάγγων, ἐπειδὴ κατὰ μίαν ὁδηγίαν τοῦ Κανονισμοῦ Ἐκστρατείας—καὶ ὄχι διάταξιν—δέον νὰ εὑρίσκωνται πρὸ τοῦ κορμοῦ τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς των *κατὰ τὰς πορείας* —τοῦτο δέ, ὅπως μὴ ἴσως ἐπεδίωκον νὰ εὑρίσκωνται μᾶλλον ὀπίσω, εἰς τὸ κύριον Σῶμα—ἐνόμισαν, ὅτι δέον καὶ νὰ καθηλῶνται ἐπὶ τῆς θέσεως ταύτης ἀφ' ἧς σημειωθῇ ὁ ἐχθρός, ἐμπλακῇ ἡ κεφαλὴ τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς εἰς πάλην μετ' αὐτοῦ, καὶ τέλος ἀναπτυχθῇ ὁλόκληρος ἡ ἐμπροσθοφυλακή, ὅπως ἐξαναγκάσῃ τὸν ἀντίπαλον νὰ δείξῃ τάς τε δυνάμεις του καὶ τὰς προθέσεις του. Ἐλησμόνησαν ὅμως, πλὴν ?, πάντες οἱ λοιποὶ κ. κ. Φαλαγγάρχαι, ὅτι ἐκτὸς τοῦ Διοικητοῦ τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς καλπάζοντος ἐκ τῆς κεφαλῆς πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ *ἀφανῶς* πρὸς διευκρίνησιν τῆς καταστάσεως, ἐπιβάλλεται καὶ εἰς αὐτοὺς τούτους κατὰ ἔτι μείζονα λόγον ἡ αὐτὴ προσπάθεια καὶ μέριμνα. Ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς διπλῆς ἀναγνωρίσεως ἐξαρτῶνται αἱ περαιτέρω ἀποφάσεις τοῦ διοικητοῦ τῆς φάλαγγος. Καὶ ἐνῷ ὁ διοικητὴς τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς πείθεται ἐκ τῶν ἐλιγμῶν καὶ κινήσεων τοῦ ἡγουμένου Ἱππικοῦ του ἢ καὶ τῶν ἀψιμαχιῶν τῆς προπομποῦ του, ἂν δέον ἢ οὐ ν' ἀναπτύξῃ τὴν κεφαλὴν τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς του, καὶ περὶ ὁποίας σοβαρᾶς ἢ μὴ περιπτώσεως πρόκειται, ἢν τάχιστα θ' ἀναγγείλῃ τῷ φαλαγγάρχῃ του, οὗτος ἑτέρωθεν, καὶ συνηθέστατα ἐξ ἄλλου σημείου ὁρμώμενος καὶ ἀναγνωρίζων ἐσπευσμένως, συμπληροῖ ἢ περιστέλλει τὰς ληφθείσας διατάξεις τοῦ πρώτου, δυνάμε-

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Η ΚΥΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Τὸ θριαμβευτικῶς ἐπιτυχὸν τὴν ἑσπέρον τῆς χθὲς νέον ἐθνικὸν δρᾶμα τοῦ κ. Γερασ. Βώκου τὸ ὁποῖον ἐπανελαμβάνεται ἀπόψε

νος, ἂν τὸ κρίνῃ εὔλογον, νὰ δεχθῇ ἢ ν' ἀρνηθῇ ἢ νὰ μεταφέρῃ ἀλλαχοῦ ἐπὶ ἄλλου μετώπου καὶ ἄλλης θέσεως τὸν Ἀγῶνα, ὁπότε ἐν ταῖς δύο τελευταίαις περιπτώσεσιν ἡ τέως ἐμπροσθοφυλακή του θὰ διαδραματίσῃ νέον πλέον πρόσωπον: ὀπισθοφυλακῆς ἢ πλαγιοφυλακῆς, μετωπικῆς ἢ πλευρικῆς ἐπιθέσεως.

Μεθ' ὅλα ὅμως ταῦτα δυστυχῶς παρ' ἡμῖν ἅμα τῷ πρώτῳ τυφεκιοβολισμῷ ἰλιγγιώδης νευρικότης καὶ ἠλεκτρικὴ διαταγομανία κατελάμβανε τοὺς πάντας ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου μέχρι τοῦ κατωτέρου: Κορμὸς ἐμπροσθοφυλακῆς, 1ον Τάγμα τοῦ κυρίου Σώματος, Μοῖρα πυροβολ. κυρίου Σώματος, τὸ ὄπισθεν αὐτῆς Σύνταγμα, τὸ εὐζωνικόν, τὸ Μηχανικὸν τὰ πάντα εἰς κίνησιν πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ συνήθως μόνον κατὰ μέτωπον· συνδυασμὸν δὲ πλευρικῆς καὶ μετωπικῆς ἐπιθέσεως, τοῦθ' ὅπερ ἀρχὴ ἀπαράβατος καὶ ἀπόλυτος σχέδον ἀπὸ πολλῶν δεκαετηρίδων, ἵνα μὴ εἴπω ἀπὸ 2 καὶ πλέον αἰώνων, ἅπαξ ἢ δὶς ἀντελήφθημεν, καὶ δὴ μόνον ὡς ἀπόπειραν.

Ἔχω ζωηρῶς εἰς τὴν μνήμην μου Ταξίαρχόν τινα, εἰς ὃν μάλιστα εἶχε δοθῇ ὡρισμένη ἐντολὴ νὰ καταλάβῃ θέσιν τινὰ ἀμύνης εἰς τὴν ἔξοδον εὐρυτάτης τινὸς στενωποῦ παρουσιαζούσης δύο διόδους, ἤτοι διακοπτομένης ὑπὸ λοφοσειρᾶς τινος, ἀρκούντως βατῆς καὶ παραλλήλου τῷ ἄξονι ταύτης· κατ' ἀρχὰς οὗτος ἔδειξεν, ὅτι ἠνόησε τὸ θέμα του καὶ ἐπεχείρησε τὴν κατάληψιν τῆς ἀμυντικῆς ταύτης θέσεως· πλὴν μετὰ 5' μόλις ἀψιμαχίας τῶν Ἱππικῶν καὶ τῶν προπομπῶν καὶ κεφαλῆς τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς του παρεσύρθη ὡς ὑπὸ ὁρμητικοῦ χειμάρου αὐτὸς καὶ τὸ πᾶν ὄπισθέν του εἰς τὴν ἀνοικτὴν πεδιάδα, μετενεγκὼν πολὺ μακρὰν τοῦ θέματός του τὸν Ἀγῶνα καὶ τὰς προσπαθείας του. Ἐντὸς δὲ 10' ἡ πᾶσα διεύθυνσις τοῦ Ἀγῶνος τῷ ἐξέφυγε σχεδὸν τελείως τῶν χειρῶν του εἰς ἓν μόνον εὐρύτατον μέτωπον! ἐντὸς εὐρυτάτης καὶ ἀκαλύπτου κοιλάδος. Παρεσύρθη! ἐνῷ ἠδύνατο ν' ἀνακαλέσῃ τοὺς πάντας ἐκεῖ, ὅπου τὸν ηὐνόει τὸ ἔδαφος ἐκτάκτως, καὶ ἔνθα τῷ ἐπέβαλλε τὸ θέμα του.

Νεῦρα δέ; μέχρι τοῦ Δεκανέως! ἠλεκτρικόν, βλέπετε, τὸ ρεῦμα!

Ἄλλος δέ τις Ταξίαρχος μὴ ἐπιθεωρήσας ἀφ' ἑσπέρας, ὡς εἶπον ἀνωτέρω, τὰς προφυλακάς του, μὴ ἀπαιτήσας τοὐλάχιστον παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τούτων πρόχειρον σκαρίφημα, ἔστω καὶ ὄρθρου βαθέος συντασσόμενον, ὅπως κρίνῃ ἐπιμελῶς τὴν κακὴν ἢ καλὴν κατάληψιν τῆς τοποθεσίας ὑπ' αὐτῶν — στενωπὸς δὲ αὕτη — μὴ μεταβὰς δ' ἔστω καὶ τὴν χαραυγὴν προσωπικῶς εἰς τὰς προφυλακάς του, αἵτινες ἀπεῖχον μόλις 2 χιλ. μ. ἐκ τοῦ κυρίου Σώματος, ἤτοι τὸ πολὺ 10' — 15' ἐφίππως, (ἡ δὲ ἡμέρα ρωτίζει τὴν 5 ὥραν καὶ 30' π. μ. ἀφεθεὶς δὲ καὶ μετὰ πλήρους ἐμπιστοσύνης εἰς τὰς πληροφορίας τοῦ Ἱππικοῦ του, ὅπερ ἐκινητοποίησε τὴν 8 ὥρ. π. μ. (καὶ μὲν καθ' ἃς εἶχε διαταγάς, ἀλλ' ὄχι καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν περὶ ἀσφαλείας διατάξεων, ἐν αἷς ὑπενοοῦνται καὶ αἱ περίπολοι Ἱππικοῦ καὶ αἵτινες τῷ ἐπετράπησαν) συγχρόνως μὲ τὴν κυρίαν φάλαγγά του καὶ εἰς τὰς τοῦ διοικητοῦ τῶν προφυλακῶν του, οὕτινος τὴν ὀξυδέρκειαν ἀγνοῶν ὤφειλε νὰ τὴν ἔχῃ ἤδη μελετήσῃ καὶ ψυχολογήσῃ, καθηλωθεὶς δὲ καὶ οὗτος ἐν τῷ Κορμῷ τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς του, ὡς εἶπον καὶ προηγουμένως, ὅπερ δὲ καὶ λίαν δυσεξήγητον ἔχων ἀτυχῶς δι' αὐτὸν ἀπέναντί του ἀντίπαλον παρεννοήσαντα τὸ θέμα του καὶ ἐκκινήσαντα ἀντὶ τῆς 8 ὥρ. 15' π. μ. τὴν 7 ὥρ. 10', εὑρέθη ἀπροόπτως περικεκυκλωμένος μεθ' ὅλης τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς καὶ τῶν προφυλακῶν του, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ πυροβολικοῦ του, ὑπὸ πλείστων ἀντιπάλων στρατευμάτων σχεδὸν πανταχόθεν καὶ ὑπὸ τὸ πῦρ τοῦ ἐχθρικοῦ πυροβολικοῦ! ἐν ἐγγυτάτῃ δὲ ἀποστάσει!

(Ἕπεται τὸ Δ'. ἄρθρον)

Ἔφιππος

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ ΜΠΕΡΛ

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΤΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΕΙ Η ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΛΛΑΣ ΕΝ ΤΗι ΑΝΑΤΟΛΙΚΗι ΕΥΡΩΠΗι

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Τῷ 1827 ὁ Καποδίστριας ἵδρυεν ἑβδομήκοντα καὶ ἓν σχολεῖον, τὰ πρῶτα σχολεῖα τῆς χώρας. Τὸ δὲ 1906 ὑπῆρχον ἤδη 3,607 σχολεῖα μὲ 246,000 μαθητάς.

Καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐκ 50,000 δραχμῶν ὑψώθη εἰς 5 ἑκατομμύρια. Ἡ πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν τάσις ὑπῆρξεν πάντοτε γενικὴ ἐν Ἑλλάδι. Καὶ αὐτὸς ὁ Ἐδμόνδος Ἀμποῦ ἐδήλωσεν ὅτι ὁ ἀμελὴς μαθητὴς ἦτο ἄγνωστος οὕτως εἰπεῖν ἐκεῖ. Καὶ ἀναφέρει νέους τινὰς πτωχούς, οἱ ὁποῖοι, διὰ νὰ καλύψουν τὰ ἔξοδα τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως, μετέρχονται τὸν ὑπηρέτην καὶ ἐξοδεύουσι τοὺς μισθούς των ἵνα λάβωσι τὸ δίπλωμα τοῦ ἰατροῦ, τοῦ δικηγόρου ἢ τοῦ καθηγητοῦ.

Πολλὰ σχολικὰ καθιδρύματα συνεστήθησαν ὑπὸ τῆς γενναιοδωρίας τῶν εὐεργετῶν. Παραλλήλως πρὸς τὸ Κράτος, ὑπάρχει πεδίον δράσεως ἴδιον εἰς τὸν ἑλληνισμόν· εἶνε οἱ σύλλογοι, οἱ ἀνεξάρτητοι οὗτοι συνεταιρισμοὶ οἱ αὐθορμήτως συσταινόμενοι ἰδιωτικῇ πρωτοβουλίᾳ, σκοπὸν ἔχοντες νὰ προμηθεύωσι τὰ ἔξοδα καὶ νὰ ἀσχολῶνται περὶ ὡρισμένων ἐκπαιδευτικῶν ἔργων.

Μεταξὺ τῶν χρηζόντων μεγαλητέραν προσοχὴν εἶνε ἡ «Φιλεκπαιδευτικὴ Ἑταιρία», ἡ ὁποία ἀσχολεῖται ἀποκλειστικῶς περὶ τῆς ἀγωγῆς τῶν νεανίδων, ἐπεκτείνουσα τὴν δρᾶσιν της καὶ ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου, παντοῦ ὅπου ὁμιλεῖται ἡ ἑλληνική.

Αὐτὴ κατέχει ἐν Ἀθήναις τὸ «Ἀρσάκειον», μέγα ἐκπαιδευτήριον περιέχον δημοτικὰ σχολεῖα, τῆς μέσης Ἐκπαιδεύσεως. ἀνωτέραν Σχολὴν καὶ Διδασκαλεῖον. Τὸ Ἀρσάκειον παρέχει ἐκπαίδευσιν εἰς 550 νέας. Οὕτως ἡ Ἑλλὰς εἶχε Λύκεια θηλέων πολὺ πρὶν ἡ Γαλλία ἱδρύσῃ τοιαῦτα.

Κατὰ τὴν διαμονήν μου ἐν Ἀθήναις ἔλαβον εὐκαιρίαν νὰ ἀπευθύνω ἐρωτήσεις εἴς τινας τῶν νεανίδων τούτων· ὅλαι ἠννόουν τὴν γλῶσσαν μας, καὶ πλεῖσται τὴν ὡμίλουν καθὼς συμβαίνει τοῦτο εἰς τὸ Ζάππειον ἐν Κωνσταντινουπόλει. Αἱ ἀπαντήσεις των ἀπεδείκνυον τὸ φιλελεύθερον καὶ τὸ εὐρὺ τῆς διδασκαλίας τῆς ὁποίας ἀπολαμβάνουν. Μία ἐξ αὐτῶν τὴν ὁποίαν ἠρώτησα ποῖοι οἱ δύο ἄνδρες τοὺς ὁποίους προὐτίμα ἐξ ὅλης τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας μοὶ ἀπήντησεν· τὸν Σωκράτην καὶ τὸν Ἀλέξανδρον· τὸν ἕνα διότι εἶχε κηρύξει τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τῆς ἀτομικῆς συνειδήσεως, τὸν ἄλλον διότι διαδίδων καὶ κάμνων ν' ἀκτινοβολῇ τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα ἀνὰ τὸν κόσμον εἰργάσθη ὄχι μόνον διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ διὰ πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἀλλ' ἂς μὴ μᾶς γελάσουν αἱ πομπώδεις φράσεις. Ἐὰν οἱ Ἕλληνες ζητοῦσι νὰ συμβιβάσωσι τὸν σεβασμὸν τῶν δικαίων τῆς ἀνθρωπότητος μὲ τὴν φρούρησιν τῶν ἰδίων αὐτῶν δικαίων δὲν ἕπεται ἐκ τούτου ὅτι εἶνε διατεθειμένοι νὰ θυσιάσωσι τὰ τελευταῖα ταῦτα δικαιώματα ἕνεκεν λόγων κατὰ τὸ μᾶλλον ἄλλως τε ἢ ἧττον εἰλικρινῶν δογματικῆς φύσεως.

Ὑπαινίττομαι τὴν μομφὴν, ἣν οἱ ἀντίπαλοί των συχνὰ τοὺς ἀποδίδουσιν· ὅτι προδίδουσιν ἐν Μακεδονίᾳ τὸ χριστιανικὸν συμφέρον συμμαχοῦντας μετὰ τῶν Τούρκων. Νόστιμη μομφὴ, τῇ ἀληθείᾳ, τῆς ὁποίας ὁ πρόσφατος φόνος τοῦ ὑπολοχαγοῦ Μελᾶ θὰ ἔφθανε νὰ δείξῃ πόσον ἀξίζει· νοστιμοτέρα ἀκόμη ὅταν γνωρίζῃ κανεὶς τοὺς ἠθικοὺς συμβιβασμοὺς τοὺς ἀνέκαθεν τῶν βαλκανικῶν κρατῶν μετὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως πρὸς βλάβην τῶν ἀντιπάλων των ἔστω καὶ χριστιανῶν.

Ἡ Ἑλλὰς τοὐλάχιστον δὲν ἐταπεινώθη ποτὲ μέχρις σημείων τινῶν ὑποχρεωτικότητος εἰς τὴν ὁποίαν ἔφθασαν ἄλλαι χῶραι. Δὲν εἶνε τῷ ὄντι ἑλληνικὴ Βουλὴ, ἀλλὰ ρουμανικὴ Βουλὴ, ἡ συναισθάνεται νὰ ἐξορίσῃ εἰς ἔδαφός της τοὺς φυγάδας Ἀρμενίους τοὺς σωθέντας εἰς τὴν σφαγὴν τοῦ 1897 μὲ τὴν μυσαρὰν κραυγὴν «Ζήτω ὁ Σουλτάνος». Τότε καθὼς κατὰ τὸ 1840 ὅτε ἠρνεῖτο νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν πανίσχυρον Αὐστρίαν τοὺς οὐγγρους πρόσφυγας, ἐξεπλήρωνε ὄχι μόνον τὸ καθῆκον της χριστιανικοῦ ἔθνους πρὸς χριστιανοὺς ἀλλὰ ἀνθρωπιστικὸν καθῆκον πρὸς ἀνθρώπινα ὄντα.

Οὔτε ἡ διαφορά, οὔτε ἡ ὁμοιότης τοῦ θρησκευτικοῦ δόγματος ὑπαγορεύουν εἰς τοὺς Ἕλληνας τὰς συμπαθείας των καὶ τὴν πολιτικήν των, ἀλλὰ μόνον τὸ ἐθνικὸν συμφέρον. Ἡ θρησκεία ἀπέβη πλέον ἐν Ἑλλάδι ὑπόθεσις τῆς ἰδιωτικῆς συνειδήσεως· ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν αἰσθάνεται κανὲν μῖσος πρὸς τοὺς Τούρκους διότι εἶνε Μουσουλμάνοι ἢ ἀκόμη διότι εἶνε Τοῦρκοι. Ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἂς δοκιμάσῃ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους της τὴν ἰσότητα καὶ ἂς τοῖς ἐγγυᾶται τὰς ἐλευθερίας ἐκείνας ἄνευ τῶν ὁποίων ἕνας πεπολιτισμένος λαὸς δὲν δύναται νὰ ζήσῃ, καὶ ἡ Τουρκία δὲν θὰ ἔχῃ τότε εἰς τὸ ἐσωτερικὸν πιστοτέρους ὑπηκόους καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν συμμάχους πλέον ἀφωσιωμένους τῶν Ἑλλήνων.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

— Ἡ ἀκρίβεια ἐν Ἀθήναις.

Ὁ ἀθηναϊκὸς τύπος πραγματεύεται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸ ζήτημα τῆς ἀκριβείας εἰς τὰς Ἀθήνας.

Εἰς τὴν συζήτησιν ἔλαβε μέρος καὶ ἕνας καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ὁ κ. Χατζιδάκης μὲ μίαν ἐπιστολήν του εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν». Ὁ κ. καθηγητὴς ὁ ὁποῖος ἔζησε πολλὰ ἔτη εἰς τὴν Γερμανίαν διατείνεται ὅτι ἐκεῖ τὰ ἔξοδα εἶναι δύο ἢ τρεῖς φορὲς μικρότερα τῶν Ἀθηνῶν.

Περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἐπίσης φθινότερος εἶναι ὁ βίος εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ μάλιστα εἰς τὴν μεσημβρινήν.

Ἀλλὰ καὶ τῶν Παρισίων ὁ βίος εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ φθινότερος τῶν Ἀθηνῶν, ἐννοῶ διὰ τὸν βίον μὲ ὅλας τὰς ἀπολαύσεις τοῦ πολιτισμοῦ.

Κατοικίαν εὑρίσκει ἕνας νοικοκύρης τῆς μέσης τάξεως ἢ ἕνας ἐργάτης εἰς τὸ ἥμισυ τῶν Ἀθηνῶν· τρόφιμα κατὰ τὸ τρίτον φθινότερα κατὰ μέσον ὅρον. Φορέματα ἀσπρόρρουχα εἰς τὸ ἥμισυ καὶ λιγότερο καὶ ὅλα τὰ ἄλλα εἴδη ὁμοίως.

— Διὰ τὰς ἀπολαύσεις τοῦ πολιτισμοῦ.

Ὑπάρχουν·

Λον Δημόσιοι κῆποι ἀπέραντοι μὲ ἄφθονη πρασινάδα μὲ σκιὰν μὲ ἀναπαυτικὰ θρανία. Ἐκτὸς τῶν μεγάλων αὐτῶν πάρκων, ὑπάρχουν καὶ κῆποι δημόσιοι εἰς ἑκάστην συνοικίαν.

Βον Ἀγοραὶ συνοικίας ὅπου εὑρίσκει τις τὰ πάντα.

Γον Διαλέξεις, λαϊκὰ πανεπιστήμια, θεάματα. Τὰ τελευταῖα ταῦτα ἂν δὲν εἶναι δωρεάν, ἂν καὶ ὁ παρισινὸς λαμβάνει εὐκόλως εἰσιτήρια πρώτης τάξεως κινηματογράφου δωρεάν, εἶναι ὅμως φθινότερα τῶν Ἀθηνῶν ἐκτὸς ἐννοεῖται τῶν πρώτων θέσεων τῶν μεγάλων θεάτρων.

Εἰς ἑκάστην συνοικίαν ὑπάρχουν θέατρα λαμπρὰ ἔχοντα ἐφθηνὰ εἰσιτήρια· καὶ τούτων πολλάκις ἡ Διεύθυνσις τῶν θεάτρων διαθέτει πολλὰ δωρεὰν ἢ μὲ ἔκπτωσιν. Γνωρίζουν οἱ Παρισινοί, οἱ διδάσκαλοι αὐτοὶ εἰς τὴν τέχνην τοῦ ἐκμυζᾶν τὸν παρᾶ, ὅτι τοιουτοτρόπως διατηροῦν ἀκμαῖον τὸ πάθος τοῦ θεάτρου παρὰ τοῖς συμπολίταις των διότι ὁ μεταβὰς δύο ἢ τρεῖς φορὰς δωρεὰν πιάνεται καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπανίδῃ τι ἢ νὰ ἴδῃ τι νέον καὶ πληρώνων. Ἐνταῦθα ἐὰν αἱ διευθύνσεις τῶν θεάτρων ἐχορήγουν τοιαῦτα εἰσιτήρια διὰ δεδομένας παραστάσεις διὰ τοῦ συστήματος τῆς προσφορᾶς εἰς τὰς ἐφημερίδας μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἤθελεν διπλασιασθῇ τριπλασιασθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν θεατριζομένων παρ' ἡμῖν.

Δον Δημόσιαι λαϊκαὶ βιβλιοθῆκαι, θρανία εἰς ὅλα τὰ βουλεβάρτα ὅπως καὶ ὁ ἐργάτης ἀπολαμβάνει τῆς κινήσεως τῆς πόλεως χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀνάγκην νὰ καθήσῃ εἰς πολυδάπανον καφενεῖον. Ὑπάρχουν δὲ καὶ ἐκεῖ καφενεῖα καὶ ποτοπωλεῖα δεκάρικα, διὰ τὸν λαόν.

Εον Ἵνα μὴ ἐπεκτείνομεν πολὺ τὸν κατάλογον αὐτὸν λέγω ὅτι ἡ ἀπαλλαγὴ ἐκ πολλῶν προλήψεων συντελεῖ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν εὐθηνείαν τοῦ βίου· λόγου χάριν δύνασθε νὰ εἶσθε συνταγματάρχης ἢ μεγαλέμπορος καὶ πηγαίνετε κάλλιστα εἰς τὰ ἰμπεριὰλ τῶν ὀμνιμποὺς ἢ εἰς δευτέρας ἄλλας θέσεις 15 λεπτῶν. Ἐδῶ ἐὰν εἶσθε λίγο καλὰ δυμένος καὶ χωρὶς κοινωνικὴν θέσιν νομίζετε ὅτι θὰ πέσετε εἰς τὴν ὑπόληψιν τοῦ κόσμου ἐὰν δὲν πάρετε πρώτην θέσιν διὰ τὸ Φάληρον. Ἐπίσης εἰς τὴν Εὐρώπην ἐν γένει πέρνετε μὲ τὰ χέρια σας τὴ σπέζα, φθάνει νὰ μπορεῖτε νὰ τὴν βαστᾶτε.

Ὥστε προτείνω διὰ τὴν εὐθηνίαν τοῦ βίου, νὰ ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὴν κατάργησιν τῶν κοινωνικῶν προλήψεων.

— Προσοχὴ εἰς τὰ Μουσεῖα μας.

Αἱ κλοπαὶ τῶν Μουσείων καὶ ἱστορικῶν Ἐκκλησιῶν, κατήντησαν ἐπιδημικαί. Εἶναι πλέον ἱστορικὴ ἡ κλοπὴ τοῦ ἀγαλματιδίου τῆς «Ἴσιδος» εἰς τὸ Μουσεῖον Λούβρ. Τώρα ἀνεκαλύφθη συμμορία σκοπὸν ἔχουσα νὰ κλέψῃ τὰ κειμήλια ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Γαλλίας Τελευταίως ἀγγέλλεται ὅτι εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Περουγίας ἐν Ἰταλίᾳ ἐκλάπη χρυσοῖς καθρέπτης ὁ ὁποῖος ἀνῆκεν εἰς τὸν αὐτοκράτορα Αὔγουστον καὶ ἕνας καθρέπτης τυρρηνικῆς τέχνης ἐκ σκαλισμένου ἀργύρου.

Προσοχὴ εἰς τὰ Μουσεῖα μας!

— Χιοῦμορ Ἀμερικάνικο.

Εἴμεθα εἰς μικρὰν πρωτεύουσαν μιᾶς μικρῆς ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας. Οἱ νότιοι Ἀμερικανοὶ ἱσπανοὶ τὴν καταγωγὴν ρέπουν πρὸς τὴν ὑπερβολήν.

Ὁ μικρότερος βαθμοφόρος προκειμένου νὰ εἴπῃ τὴν ἰδιότητά του, θὰ εἴπῃ ὅτι εἶνε στρατηγός!

Ἕνας λοιπὸν ταξειδιώτης εἰσέρχεται εἰς τὸ μεγαλείτερον Ξενοδοχεῖον τῆς πολίχνης.

Δίδει κατὰ τὴν ἀστυνομικὴν διάταξιν ὄνομα καὶ ἐπώνυμον.

— Τὸ ἐπάγγελμά σας;

— Στρατιωτικός.

— Ἄ! Ταγματάρχης;.., Συνταγματάρχης;... Στρατηγός;..

— Ὄχι, ἁπλοῦς στρατιώτης.

Τὸ πρωὶ ὁ ξένος ζητεῖ τὸν λογαριασμόν.

Ὁ ξενοδόχος ὁρμᾷ καὶ πολὺ εὐγενῶς τοῦ λέγει·

— Τίποτε, σενόρ, ἀπολύτως τίποτε!

— Ἄ! καὶ διατί παρακαλῶ;

— Μὲ ἀρκεῖ ἡ εὐχαρίστησις ποῦ σᾶς εἶδα. Εἶνε πρώτη φορὰ ποῦ στὸ Ξενοδοχεῖον μου ἔρχεται ἁπλοῦς στρατιώτης, ἕνας ἀληθινὸς ἁπλοῦς στρατιώτης!

— Ὁ εὐγενὴς Ἱσπανός.

Τοῦτο μὲ ὑπενθυμίζει μίαν ἱστορίαν ποῦ διάβασα εἰς τὴν μικράν μου ἡλικίαν. Ἕνας ἱσπανὸς πτωχότερος τοῦ Ἰὼβ ἀλλὰ εὐγενέστερος τοῦ Βασιλέως καὶ καθολικώτερος τοῦ Πάπα κατελήφθη ταξειδεύων ἀπὸ ραγδαιοτάτην βροχήν. Εἶχε φθάσει εἰς μίαν κωμόπολιν καὶ ἐκτύπησε τὴν θύραν τῆς πρώτης οἰκίας.

— Ποῖος εἶσθε, ρωτᾷ ἀπὸ τὸ παράθυρον μὲ θυμὸν ὁ ἀπὸ βαθὺν ὕπνον ἀφυπνισθεὶς οἰκοδεσπότης

— Ἀνοίξατε, ἀπαντᾷ ὁ ἄλλος. Εἶνε ὁ Δὸν Γοδρίγος, Κάρολος κόμης τῆς Ἀλμαβίλλης, ὑποκόμης τῆς Καζανόβας, δοὺξ τῆς Σά, μεγιστὰν τῆς Ἱσπανίας, δοὺξ κτλ. κτλ.

— Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε, ἀλλὰ τὸ φτωχικό μου δὲν ἔχει θέσι νὰ φιλοξενήσῃ τόσους μεγάλους ἄρχοντας, τοῦ ἀπεκρίθηκε ὁ νοικοκύρης κλείσας μὲ βίαν τὸ παράθυρον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ματαιοδόξου.

— Μεταρρύθμισις καὶ εἰς τὴν κωδωνοκρουσίαν.

Ὁ Δήμαρχος τῆς Βερδὲν ἐξέδωκε διαταγὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ κωδωνοκρουσία ἀναγγέλῃ τὴν ἄφιξιν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, τὰς ἐθνικὰς ἑορτὰς καὶ τὴν ἔναρξιν καὶ λῆξιν τῆς ψηφοφορίας κατὰ τὰς ἐκλογάς.

— Ἕνα Λεξικὸν ἀξίας.

Εἶνε τὸ ἑλληνογαλλικὸν Λεξικὸν τοῦ συνταγματάρχου Ἠπίτου ἀφιερωμένον εἰς τὴν Α. Υ. τὸν Διάδοχον. Ἐξ ὅσων συμπεραίνει κανεὶς ἀπὸ δημοσιευθὲν δοκίμιον τοῦ Λεξικοῦ εἶνε τὸ πρῶτον ἀξίας ὅπερ δημοσιεύεται ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐκ τῶν καλλιτέρων Λεξικῶν τοῦ εἴδους ὅλων τῶν χωρῶν. Οἱ ὅροι ὄχι μόνον οἱ ἀφιερωμένοι εἰς τὸν πρακτικὸν βίον ἀλλὰ τῶν τεχνῶν, ἐπιστημῶν, ἐμπορίου κλπ. ὑπάρχουν ὅλοι. Ἀλλὰ τὸ Λεξικὸν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ διὰ τὸν ἀγνοοῦντα ἔστω καὶ παντάπασι τὴν γαλλικήν. Διότι καὶ χωρὶς τοῦτο μένει ἐγκυκλοπαιδικὸν Λεξικὸν οὐτινος ὁ πλοῦτος τῶν τεχνικῶν ὅρων δὲν ἔχει τὸ ἐφάμιλλον.

— Σέρβοι ἀξιωματικοὶ ἐν Γαλλίᾳ.

Ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Σερβίας ἐν Παρισίοις παρουσίασε εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν δεκαεπτὰ σέρβους ἀξιωματικοὺς οἱ ὁποῖοι μέλλουν νὰ κάμουν ἓν ἔτος πρακτικὸν εἰς τὸν γαλλικὸν στρατὸν ἰδίᾳ εἰς τὸ πυροβολικὸν καὶ τὸ ἱππικόν. Καὶ ἡ Σερβία λοιπὸν ἀθορύβως ἐργάζεται εἰς τὴν τελειοποίησιν τὴν ἐκπαιδευτικὴν τοῦ στρατοῦ της.

— Γυναῖκα «Ζόκεϋ»

Βραδέως ἀλλ' ἀσφαλῶς ἡ γυνὴ κατακτᾷ ἔδαφος εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀφομοίωσιν μὲ τὸν ἄνδρα καὶ εἰς τὰ ἀνδρικώτερα τῶν ἐπαγγελμάτων. Εἰς τὸ Παρίσι ἡ γυναῖκα ἁμαξηλάτης εἶνε γεγονὸς ἀπὸ ὀλίγους μῆνας. Τώρα ἦλθεν πρὸ 15 ἡμερῶν ἐξ Ἀμερικῆς ἡ Μὶς Μάρυ Μόνη διὰ νὰ τρέξῃ εἰς τὰς ἱπποδρομίας ὡς «Ζόκεϋ».

— Νέα συνάδελφος ὁ «Ταχυδρόμος».

Νέα πρωϊνὴ ἐφημερὶς μεγαλόσχημος ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν της ἀπὸ τῆς προπαρελθούσης Κυριακῆς, ὁ «Ταχυδρόμος» ἐφημερὶς μὲ πολλὴν ζωὴν, πολλὴν πρωτοτυπίαν, μ' εὐρύτητα δημοσιογραφικῶν ὁριζόντων, σεμνὴ τὸ ὕφος καὶ μ' ἐνημερότητα εἰδησεογραφικήν, μὲ πυκνὸν ἰδίως δίκτυον ἐξωτερικῶν τηλεγραφημάτων. Εἰς τὴν καλὴν συνάδελφον διευθυνομένην ὑπὸ τοῦ κ. Α. Κυριακοῦ εὐχόμεθα πᾶσαν πρόοδον καὶ εὐτυχίαν.

Σταχυολόγος

ΕΝΑ ΤΑΞΕΙΔΑΚΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ "ΑΡΗΝ,,

ΕΝ ΜΙΚΡΟ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Προτοῦ ἀφήσω τὴν Γῆν ἐφανταζόμουν ὅτι ἦτο ἄτοπον νὰ ὁμιλῇ κανεὶς διὰ τὸν Ἄρην σὰν νὰ ἦτο μία χώρα καὶ ὄχι ἕνας κόσμος.

Ἔλεγα ὅτι καθὼς ἡ Γῆ μας, ἦτο διειρημένος εἰς σειρᾶς χωρῶν μὲ διάφορα ἰδανικὰ καὶ διαφόρους γλώσσας. Ἀλλὰ ἀπὸ ὅσα μπόρεσα νὰ ἐννοήσω, τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε ἔτσι. Ὁ διερμηνέας μου, ὁ ὁποῖος ἐταξείδευσε μαζί μου σὲ πολλὰς χώρας καὶ θαλάσσας, μὲ ἐβεβαίωσεν ὅτι ἐξ ὅσων ἐγνώριζεν ἡ ἴδια γλῶσσα ὡμιλεῖτο εἰς ὅλον τὸν πλανήτην. Λοιπὸν λέγει κανεὶς σωστὰ μιλῶντας διὰ τὸν Ἄρην ὡς χώραν παρὰ ὡς κόσμον.

Θυμᾶμαι ὅτι προξένησε μεγάλα γέλοια ὅταν ἐδοκίμασα νὰ ἐξηγήσω μὲ τὴν βοήθεια τοῦ διερμηνέα μου εἰς ἓν σῶμα λογίων ὅτι ὁ κόσμος μας ἦτο χωρισμένος εἰς διαφόρους χώρας αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐπολεμοῦντο μεταξύ των. Δίδοντας αὐτὰς τὰς ἐξηγήσεις ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μπόρεσα ν' ἁρπάξω τὴν μόνην λέξιν τοῦ Ἄρεως ποῦ γνωρίζω. Μοιάζει σὰν νὰ βήχῃ κανεὶς καὶ νὰ σφυρίζῃ συγχρόνως, καὶ ὁ διερμηνέας μοῦ εἶπεν ὅτι αὐτὴ εἶνε ἡ λέξις τὴν ὁποίαν οἱ κάτοικοι τοῦ Ἄρεως μεταχειρίζονται διὰ νὰ ἐκφράσουν τὴν γνώμην ὅτι κάποιος εἶνε στ' ἀλήθεια ἕνας ἀνόητος ψεύστης.

Εἰς τὸν Ἄρην αἱ ἐπαρχίαι ποῦ παράγουν σιτάρι φυλᾶνε τὴν συγκομιδήν των διὰ γενικὴν χρῆσιν, καὶ οἱ παραγωγεῖς τῶν ἄλλων εἰδῶν κάνουν τὸ ἴδιο. Τίποτε ἀγοραπωλησία καὶ ἂν σκέπτεσθε αὐτά, θὰ εὕρετε ὅτι ὁ κοινὸς νοῦς διαφεύδει τὴν συνήθεια, διότι πραγματικῶς ἐὰν ἀγοράζετε ἕνα κοιλὸ στάρι διὰ δεκαπέντε φράγκα καὶ τὸ πουλᾶτε δεκαεπτὰ δὲν αὐξήσατε ὅπως ὁ κόσμος πιστεύει, τὴν τιμὴ τοῦ σταρικοῦ οὔτε μία δεκάρα. Μόνον τὰ ἀνόητα αὐτὰ δύο φράγκα εἶνε μόνον μία ψεύτικη αὔξησις ποῦ φεύγει ἀπὸ τὲς τσέπες ἑνὸς διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν τσέπην τοῦ ἀλλονοῦ. Μὲ διώξανε ἔξω ἀπὸ μίαν συνεδρίασιν ἐνῷ ἐκοπίαζα νὰ πείσω τοὺς Ἀρήους νὰ πιστεύσουν ὅτι εἰς τὴν χώραν μας ἕνας ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ ἐμπορευθῇ στάρι κατὰ τὸν τρόπον ποῦ ἶπα καὶ νὰ τσεπώσῃ τὰς δύο δραχμὰς δι' αὐτόν. Τότε ἕνας Ἄρηιος ἐσηκώθηκε καὶ εἶπεν ὅτι ἂν αὐτὴ ἦτο ἡ ἰδέα μας τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ δικαίου τότε ἦτο φανερὸν ὅτι ἂν ἕνας ἄνθρωπος ἢ ἕνα συνδικάτο ἦσαν ἀρκετὰ πλούσιοι νὰ ἀγοράσουν τὴν μισὴ πατρίδα μας Ἀγγλίαν ὅτι αὐτοὶ θὰ μποροῦσαν νὰ βγάλουν ἔξω ὅλους τοὺς κατοίκους καὶ νὰ παραγεμίσουν τὸ ἄλλο μισὸ μέρος.

Ἀπάντησα εἰς αὐτὸν ὅτι τοῦτο ἦτο παρόλογον καὶ αὐτὸς ἐπανέλαβε πλειὸ ξάστερα ὅτι ἴσα ἴσα τὸ εἶχε ἐννοήσῃ καὶ αὐτὸς ἐνῷ ἐγὼ τούλεγα ὅσα ἔλεγα. Λίγο ὕστερο ὁ βήχας μαζὶ τὸ σφύριγμα ἐβόησαν μαζὶ σταυτιά μου, καὶ μ' ἔσπρωξαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα. Μιὰ βραδυὰ ἔχασα τὸν διερμηνέα μου, ὁ ὁποῖος ἤτανε καὶ ὁδηγός μου, καὶ ἐχρειάστηκα νὰ γυρίσω ἄνω κάτω σὲ μιὰ μεγάλη πολιτεία γιὰ νὰ τὸν εὕρω. Καθὼς περπατοῦσα ἀδιάκοπα, εἶδα εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος τοῦ δρόμου ἕναν Ἄρηιον, ὁ ὁποῖος ἦτο φανερὰ ὅτι ὑπέφερεν ἀπὸ τὸ πολὺ πιοτό. Εἶδα τέτοιους ἀνθρώπους εἰς τὴν χώραν μου, ἀλλ' εἰς τὸν Ἄρην τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πιοτοῦ εἶνε πολὺ διαφορετικά. Ὁ κύριος αὐτός, λόγον χάριν, ἄπλωσε τὸν βραχίονά του κατὰ πλάτος τοῦ δρόμου, διὰ νὰ τηρήσῃ τὴν ἰσορροπίαν του καὶ ἐπειδὴ εἶχον ἀνάγκην νὰ περάσω, ἔλαβα τὴν ἐλευθερίαν νὰ τὸν σπρώξω ἀπὸ μιὰ μεριά. Ἀπ' ἐδῶ ἀρχίζει ὁ μπελᾶς.

Δὲν εἶμαι δὰ καὶ τόσον ἀνόητος ὥστε νὰ νομίσω ὅτι μποροῦσα νὰ τὰ βάλω μ' ἕνα ὁλόκληρο κόσμο ποῦ εἶχε τέτοια περίεργα χέρια. ἀλλὰ εἰς τὴν βία μου δὲν ἐσκέφθηκα τὰ ποτελέσματα. Πρώτη συνέπεια ποῦ ἐκίνησε τὸ χέρι τοῦ μεθυσμένου ἦτο νὰ καταστρέψω τὴν ἰσορροπίαν του καὶ πῆγε νὰ λάβῃ μιὰ φοβερὴ ἀπαγοήτευσι. Ὕστερα ἀπὸ λίγο τὰ μάτια του μὲ κύτταζαν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, φανερὰ διὰ νὰ λάβῃ ἰδέα πῶς νὰ μὲ προσβάλῃ καὶ ἀφοῦ ἡ ἐξέτασις εὐχαρίστησε τὸν Κύριον καθ' ὅλα, ἐπρόβαλε μίαν κνήμην ἀνὰ μέσον τοῦ δρόμου καὶ μὲ ἔσπρωξε χωρὶς κομπλιμέντα μέσα στὸ παράθυρον τῆς σάλας ἑνὸς τῶν κατοίκων. Φυσικὰ ὅτι ἐβγῆκα ἔξω ὅσον γλήγορα μπόρεσα καὶ ἔτρεξα πρὸς αὐτὸν μὲ τὴν ἰδέαν νὰ τὸν παρακαλέσω νὰ μὲ συγχωρέσῃ. Ἀλλὰ πολὺ προτοῦ φθάσω πρὸς αὐτόν, τὰ χέρια του ἄρχισαν νὰ μὲ ραπίζουν ἀπὸ ἀπόστασιν δώδεκα περίπου μέτρων καὶ τοῦτο ὑπῆρξε ὁ πλέον ἐρεθιστικὸς καυγᾶς ποῦ ἔλαβα ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποῦ ἕνας ἀστυφύλακας εἰς τὴν πατρίδα μου Τούτιγγ μίαν φορὰν μὲ ἔσπρωξε κατὰ τὸν τοῖχον σὲ μιὰ ζωηρὴ κουβέντα ἀπάνω. Πιστεύω ὅτι τὸ χέρι τοῦ ἀστυφύλακος ἔλαβε καὶ σύνταξι ὕστερα ἀλλὰ δὲν εἶμαι πολὺ βέβαιος περὶ τούτου.

(Ἕπεται συνέχεια)

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΑΠΟ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΑΥΤΗΣ

ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

(1827—1907)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

Δ'.

Αἱ Ἀθῆναι πρωτεύουσα. — Τὸ πρῶτον θέατρον.—Τὸ πρῶτον Ἰταλικὸν μελόδραμα ὅπερ ἐπεσκέφθη τὴν Ἑλλάδα. —Ὁ πρῶτος Ἕλλην μουσικός. — Τὸ πράσινο δενδρὶ καὶ αἱ συναυλίαι του.—Ἐντυπώσεις καὶ ἀντιλήψεις.

Μετὰ ἑνδεκα μηνῶν διαμονὴν τοῦ ἐξ ἐθελοντῶν Βαυαρῶν Τοῦ Τάγματος εἰς Ναύπλιον, τὴν 15 Δεκεμβρίου 1834, μετατεθείσης τῆς πρωτευούσης ἐκ Ναυπλίου εἰς Ἀθήνας καὶ τοῦ Ὄθωνος ἐγκαταστάντος ἐν αὐταῖς, ἀνεχώρησεν ἐκ Ναυπλίου ἐπιβὰν τοῦ «Φοίνικος», καὶ μετὰ τετραήμερον πλοῦν, ἤτοι τὴν 19ην ἰδίου μηνὸς ἀπεβιβάσθη εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐκεῖθεν ἀνῆλθεν εἰς Ἀθήνας.

Μετὰ πάροδον ἡμερῶν τινων ἀπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀφίξεώς του, ἡ μουσικὴ αὐτοῦ ἐπαιάνισε διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸν παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Κουμουνδούρου τότε κείμενον λοφίσκον, γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Στακτοθήκη». Ἐν αὐτῇ τῇ θέσει ἐξηκολούθησε νὰ παιανίζῃ δὶς τῆς ἑβδομάδος ἐπὶ τέσσαρας μῆνας, μεθ' ὃ ἐπί τινα καιρὸν ἔπαιζε εἰς μικρὰν πλατείαν παρὰ τὴν Ν. Ἀγορὰν τότε κειμένην, ὕστερον δὲ εἰς τὸ μέρος ἔνθα σήμερον εἶνε ἡ πλατεία τοῦ Κάνιγγος, ὅπου καὶ ἐξηκολούθησε παιανίζουσα μέχρι τοῦ ἔτους 1851. Ἀπὸ τοῦ 1855-1875 ἐπαιάνιζεν ἀνελλιπῶς εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Πολυγώνου.

Ὀλίγον μετὰ τὴν μεταφορὰν τῆς πρωτευούσης ἐκ Ναυπλίου, αἱ Ἀθῆναι ἤρξαντο μεταβαλλόμεναι εἰς πόλιν ἔχουσαν ἁπαι ήσεις ψυχαγωγικῶν κέντρων. Κατὰ τὸν Μάϊον λοιπὸν τοῦ 1835 ἠγέρθη ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου Σκαντζοπούλου τὸ πρῶτον θέατρον, ἐκεῖ ἔνθα σήμερον ὑψοῦται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα· τὸ θέατρον τοῦτο ἦτο ἀμφιθεατρικῶς οἰκοδομημένον, εἶχε δ' ἐκτὸς τῶν καθισμάτων τῆς πλατείας καὶ τι α θεωρεῖα διὰ τὰ ἐπίσημα πρόσωπα τῆς κοινωνίας. Σημειωτέον ὅτι ἦτο ἀσκεπές. Χρονογράφος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὡς ἑξῆς περιγράφει τὸ πρῶτον αὐτὸ θέατρον, ὅπερ ἀνηγέρθη ἐν Ἑλλάδι· «*τετράπλευρον σανίδωμα προχείρως συμπεπηγμένον, ὕπαιθρον, ἔχον στέγην τὸν ἀττικὸν οὐρανόν, ὁποῖον κανὲν Ῥόδεῖον ποτέ. Εἰσήρχεσο καὶ ἐπάτεις τὸ κατάχωμα, ἔνθα ἐλευθέρως περιεφέροντο ἄνδρες διάφοροι. Εἰς μίαν γωνίαν ἐπώλουν ζαχαρωτά· πλησίον ἵσταντο οἱ κρατοῦντες τὰ φανάρια τινων ἐκ τῶν θεατῶν. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ ἐδάφους ἦσαν καθίσματα ἀνεβατά, ἡ σκηνὴ κατέναντι τῆς εἰσόδου, ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τὸ θεωρεῖον τοῦ Βασιλέως, ὑψηλὸν καὶ μ·μονωμένον ὡς περιστερεών, εἰς τὰς τρεῖς δέ πλευρὰς τοῦ θεάτρου, σειρὰ θεωρείων διὰ τοὺς πληρώνοντας 1,50 δρ. Φῶτα ἀμυδρά, δυσώδη, καὶ δυσωδεστέραν καθιστῶντα τὴν ἀτμοσφαῖραν ἐξ αἰτίας τοῦ πνέοντος ἀνέμου. Οἱ θεαταὶ καθήμενοι μὲ τοὺς πίλους εἰς τὰς κεφαλάς, συνωμίλουν, ἐβόμβουν, ἐκάπνιζον, ἐχειροκρότουν, ἐσύριζον, ἐκραύγαζον ποικίλα ἐπίθετα παράδοξα*».

Ὁ Pückler Muskan πραγματευόμενος περὶ τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὸ 1835, μεταξὺ τῶν ἄλλων δίδει καὶ λαμπρὰν περιγραφὴν τοῦ τότε θεάτρου θαυμασίως ἰδίως εἰκονίζων τὴν τάξιν ἥτις ἐπεκράτει ἐν αὐτῷ διὰ τῶν ἀκολούθων :

«*Εἰς ἓν τῶν θεωρείων διεκρίνετο ἡ χαριεστέρα γυνὴ τῶν Ἀθηνῶν, σύζυγος Ὑπουργοῦ, ἥτις ἐπακουμβῶσα τὴν ὡραίαν της κεφαλὴν ἐπὶ τῆς χειρός της ἐρέμβαζεν, ἐνῷ εἰς τὸ παραπλεύρως θεωρεῖον ὁ κλητὴρ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, φέρων ὑπερηφάνως τὸ ἐρυθρόν του φέσιον καὶ μὲ ἦθος Ἀσιακοῦ μεγιστᾶνος, ἐκάπνιζε τὸ ὑπερμέγεθες τσιμποῦκι του καὶ κατεγίνετο νὰ ἐξακοντίζῃ νέφη καπνοῦ εἰς τὸ πρόσωπον τῆς δεσποίνης του, ἥτις δὲν ἐφαίνετο δυσανασχετοῦσα οὔτε ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ ὑπηρέτου, οὔτε ἐκ τοῦ ἀπόζοντος καπνοῦ τοῦ τσιμπουκίου, μὲ τὸ ὁποῖον ἔκαμεν οὐχὶ βεβαίως σεβασμοῦ θυμιάματα*».

Τοιοῦτον λοιπὸν τὸ πρῶτον θέατρον, ὅπερ ἀνηγέρθη ἐν Ἀθήναις, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἐνώπιον πυκνοτάτου ἀκροατηρίου διὰ πρώτην φορὰν ἔπαιξε θίασος πλανοδίων σχοινοβατῶν.

Ἀνεφέραμεν τηνῖδρυσιν τοῦ ἀνωτέρω θεάτρου διότι ἀπὸ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ διὰ πρώτην φορὰν οὐ μόνον ἐν Ἀθήναις ἀλλ' ἐν ἁπάσῃ τῇ Ἑλλάδι, ἐξαιρέσει τῶν Ἰονίων Νήσων, ἐπαίχθη μελόδραμα.

Οἱ πρῶτοι τόνοι μελοδράματος, οἵτινες διέσχισαν τὴν Ἑλληνικὴν ἀτμοσφαῖραν ἦσαν οἱ τοῦ «Barbiere di Siviglia» τοῦ Rossini, τὸν ὁποῖον ἔπαιξε πλανόδιος Ἰταλικὸς θίασος, ἐλεεινῶς κατηρτισμένος.

Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ ἀνωτέρω θίασος δὲν ἔτυχεν εὐμενοῦς ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῶν πᾶν ἄλλο ἢ φιλομούσων κατοίκων τοῦ κλεινοῦ Ἄστεως καὶ μετὰ μίαν ἢ δύο παραστάσεις ἀκούσιη ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος.

Μελόδραμα δὲν ἐπεσκέφθη πλέον τὰς Ἀθήνας ἢ μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν, ὁπότε ἐκτίσθη τὸ *θέατρον Μπούκουρα*, περὶ οὗ κατωτέρω.

Ἡ μουσικὴ λοιπὸν κίνησις περιωρίσθη καὶ πάλιν εἰς τὰς οἰκογενείας καὶ αὐτὰς μετρουμένας εἰς τὰ δάκτυλα τῆς μιᾶς χειρός. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ ἐξηκολούθει νὰ παιανίζῃ τακτικῶς,ἀλλὰ μόνη αὐτὴ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ ἄμεσόν τι ἀποτέλεσμα, καθόσον εἶχε νὰ παλαίσῃ κατ' ἀνυπερβλήτων ἐμποδίων.

Ἐξ ἄλλου δὲν ὑπῆρχον καὶ διδάσκαλοι τῆς μουσικῆς. Εἰς τὸ Γαλλικὸν Παρθεναγωγεῖον ἐδιδάσκετο μὲν ἡ μουσική, δυστυχῶς ὅμως εἰς πολὺ περιωρισμένον κύκλον τῶν δυνομένων ν'ἀνταποκριθῶσι εἰς τὰς δαπάνας τῆς ἐν αὐτῷ φοιτήσεως.

Ἡ μόνη πρόοδος ἣ-τις παρετηρήθη. ἦτο ἡ εἰσαγωγὴ τῆς διδασκαλίας τῆς μουσικῆς ἐν τῇ κατὰ τὴν 25 Ἰουλίου 1836 συστᾶσαν Φιλεκπαιδευτικῇ Ἑταιρίᾳ, καὶ ἡ ἀργότερον κατὰ τὴν 26 Ἰανουαρίου 1837 σύστασις *Ψαλτικῆς Σχολῆς*

(Ἀκολουθεῖ)

Θεόδ. Ν. Συναδινὸς

ΕΘΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΕΚΛΟΓΗ

ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ 14 Σεπτεμβρίου (*Ἐκτάκτου συνεργάτου μας*).—Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς εἰς Κύπρον καθόδου τῶν τριῶν Πατριαρχικῶν Ἐξάρχων, τῶν ὁποίων καταχωρίζομεν καὶ τὰς εἰκόνας ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» ἤγουν τῆς Α. Μ. τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Φωτίου, τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου Ἀγχιάλου Βασιλείου ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Α. Π. τοῦ Ἀρχιεπ. Μελετίου Μεταξάκη ἐκ τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ θρόνου, ἐπίκαιρον κρίνομεν ὅπως ἐν συντόμῳ ἐξιστορήσωμεν τὰ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος τῆς Κύπρου, χάριν τῆς λύσεως τοῦ ὁποίου προσκληθέντες κατῆλθον οἱ εἰρημένοι Ἔξαρχοι.

Ἡ Ἐκκλησία της Κύπρου ἀνάγει τὴν ἀρχὴν αὐτῆς εἰς τοὺς πρώτους Ἀποστολικοὺς χρόνους· ὑπὸ δὲ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἀνεκηρύχθη ἀνεξάρτητος καὶ αὐτοκέφαλος, περιβληθεῖσα καὶ ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων διὰ προνομίων πάντη ἐξαιρετικῶν. Καί ἤκμασε μὲν ἄλλοτε ἐπὶ πολὺ ἡ Κυπριακὴ Ἐκκλησία, σχοῦσα πολλοὺς καὶ διαπρεπεῖς Ἐπισκόπους. Πλὴν πολλὰ τὰ δεινὰ ὑπέστη ἀπὸ τῆς κατακτήσεως τῆς νήσου ὑπὸ τῶν Φράγκων καὶ ὕστερον ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Μέγα μέρος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ἀπεξενώθη, αἱ δὲ πολλαὶ Ἐπισκοπαὶ περιωρίσθησαν εἰς 4 μόνον, ἤτοι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πάσης Κύπρου ἑδρεύοντος ἐν τῇ πρωτευούσῃ Λευκωσίᾳ, καὶ 3 Μητροπολιτῶν, Πάφου, Κιτίου καὶ Κηρυνείας.

Πρὸ ἑπταετίας (1900) ἀπέθανεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Σωφρόνιος. Ὀλίγον δὲ πρὸ αὐτοῦ καὶ ὁ Μητροπολίτης Πάφου. Ἐναπέμεινον δὲ οὕτω οἱ 2 Μητροπολῖται Κιτίου καὶ Κηρυνείας, οἵτινες μετά τινων Ἡγουμένων, καὶ ἄλλων πρεσβυτέρων, ἔμελλον νὰ ἀποτελέσωσι τὴν Σύνοδον ἢ τὴν Διοικοῦσαν Εκκλησιαστικὴν ἀρχήν. Διότι κυρίαν ἀποστολὴν εἶχον νὰ διενήργουν ἁπλῶς ὡς ἐκλογικὸν σῶμα τὰς ἐκλογὰς πρὸς ἀνάδειξιν Ἀρχιεπισκόπου.

Ἐν Κύπρῳ ἐπικρατεῖ ἀρχαῖον καὶ μοναδικὸν σύστημα ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου. Ἅπαντες οἱ ὀρθόδοξοι κάτοικοι τῆς νήσου διὰ ψηφοφορίας ἐκλέγουσι πρῶτον εἰδικοὺς ἀντιπροσώπους, οὗτοι δὲ ὕστερον ἐκλέγουσι γενικούς, ὧν τὸ ἓν τρίτον Κληρικοί, καὶ μετὰ τῶν Συνοδικῶν μελῶν ἀναδεικνύουσι τὸν Ἀρχιεπίσκοπον. Τ' αὐτὸ συνέβη καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει. Σύμπας μὲν ὁ λαὸς ἐξελέξατο 200 εἰδικοὺς ἀντιπροσώπους, οὗτοι δὲ 60 γενικούς, 40 λαϊκοὺς καὶ 20 κληρικούς, ὧν οἱ ἡμίσεις ἐκ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, οἱ δὲ ἄλλοι ἐκ τῶν λοιπῶν τριῶν ἐπαρχιῶν.

Ἐκ τῶν 60 τούτων ἐκλεκτοτέρων 46 μὲν ἦσαν ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Κιτίου, 14 δὲ μόνον ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Κηρυνείας. Οἱ ἀποτελοῦντες τὴν μειονοψηφίαν, ἔχοντες ὑπὲρ ἑαυτῶν καὶ τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν, ἠβουλήθησαν νὰ μετατρέψωσι τὴν πλειονοψηφίαν εἰς μειονοψηφίαν. Πρὸς τοῦτο προέβαλον ἱκανὰς ἐνστάσεις τὰς ὁποίας ἠξίουν νὰ ἐκδικάσωσιν οἱ ἴδιοι. Ἀλλ' οἱ ἔχοντες τὴν πλειονοψηφίαν Κιτιακοί, ἀντέστησαν μὴ ἀναγνωρίσαντες κανονικῶς συγκεκροτημένην Σύνοδον καὶ ἁρμοδίαν ὅπως ἐκδικάσῃ τὰς ἐνστάσεις. Διότι πρὸς τοῖς ἄλλοις, οἱ μὲν πράγματι Συνοδικοὶ 2 Μητροπολῖται ἦσαν ὑποψήφιοι, οἱ δὲ πρεσβύτεροι οἱ ἔχοντες μόνον συμβουλευτικὴν ψῆφον, ἦσαν κατὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς πλειονοψηφίας Ἁγίου Κιτίου.

Τότε οἱ πλειονοψηφοῦντες ἀνηνέχθησαν πρὸς τὰ τρία Πατριαρχεῖα,καὶ ἐκθέτοντες τὰ γενόμενα, ἐζήτουν ὅπως ἀποσταλῇ ἀνὰ εἷς Πατριαρχικὸς Ἔξαρχος, πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐκλογικῶν ἐνστάσεων. Τὰ Πατριαρχεῖα εὑρόντα λίαν δικαίαν καὶ λογικὴν τὴν αἴτησιν ταύτην, ἀπεφάσισαν νὰ στείλωσι τοὺς τρεῖς ἐξάρχους τοὺς ὁποίους μάλιστα καὶ ὥρισαν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐγένοντο ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας Κωνσταντίνου τοῦ 7ου ἐν Κων)πόλει. Ἀλλὰ τὴν κάθοδον τῶν Ἐξάρχων ἐματαίωσε ὁ τότε Ἁρμοστὴς τῆς Κύπρου Σμίθ, παραπεισθεὶς πρὸς τοῦτο καὶ ὑπὸ τοῦ μισελληνισμοῦ του, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Κηρυνείας ὅστις τὴν ἀδελφικὴν μεσολάβησιν τῶν Πατριαρχείων, ἐθεώρησεν ὡς παραβιάζουσαν τὸ αὐτοκέφαλον τῆς ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Δὲν ἦτο δὲ μόνον ἡ Ἀγγλικὴ πολιτικὴ καὶ οἱ περὶ τὸν Ἅγιον Κηρυνείας μειονοψηφοῦντες οἵτινες ἐκώλυον τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία· ἵνα δὲ σαφέστερον λαλήσωμεν ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακεὶμ ὁ Γος. Ἅμα ὡς ἀνῆλθε τὸ Βον τὸν θρόνον, ἠθέλησε νὰ λύσῃ τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα τῆς Κύπρου κατὰ τρόπον λίαν αὐθαίρετον μὴ λαβὼν ὑπ' ὄψιν οὔτε τὰ θέσμια τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, οὔτε τὴν γνώμην τοῦ λαοῦ. Καὶ δὴ πρῶτον ἀπέκλεισε τοὺς ἐν Κύπρῳ Μητροπολίτας,ὡσεὶ ἐνήργει ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ, ὑπέδειξε δὲ διαφόρους ἄλλους ὑποψηφίους. Πλὴν τὰς αὐθαιρεσίας ταύτας δὲν ἀπεδέξαντο οἱ πλειονοψηφοῦντες Κιτιακοί. Παραδόξως ταῦτα ἔστερξαν νῦν οἱ περὶ τὸν Κυρηνείας μειονοψηφοῦντες, οἵτινες εἰς τοσοῦτον προὐχώρησαν ὥστε να ἀποκλείσωσι καὶ τὸν ἴδιον ὑποψήφιον, ἤρκει μόνον οὕτω ν' ἀπεκλείετο καὶ ὁ τῆς πλειονοψηφίας. Ὁ Π. Ἰωακεὶμ τότε προέβη μονομερῶς εἰς ἐκλογὴν τρίτου ὡς Ἀρχιεπισκόπου, ὃν καὶ ἡτοιμάσθη ἵνα χειροτονήσῃ καὶ ἀποστείλῃ ἐκεῖθεν. Ἀλλὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην τοῦ Ἰωακεὶμ ἀνέκοψαν τὰ λοιπὰ Πατριαρχεῖα, πρὸς δὲ καὶ αὐτὴ ἡ Ἀγγλικὴ Πρεσβεία, ἥτις ἐδήλωσε κατ' ἐντολὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκλογὴν τρίτου, ὁ δὲ Κυπριακὸς λαὸς να μείνῃ ἐλεύθερος ὅπως ἐκλέξῃ τὸν Ἀρχιεπίσκοπόν του σομφώνως πρὸς τα θέσμια τῆς Ἐκκλησίας του. Ὁ Πατριάρχης Ἰωακεὶμ ὅμως ἔκτοτε οὐκ ἐπαύσατο παρεμβάλλων προσκόμματα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων τῆς πλειονοψηφίας. Ὡς ἐκ τούτου τὸ ζήτημα παρετάθη ἐπὶ ἑπταετίαν· τοῦτο δὲ ἐπηκολούθησαν πολλὰ γεγονότα ἐν Κύπρῳ τῶν ὁποίων κέντρον βαρύτητος ἦτο τὸ Ἀρχιεπισκοπικόν. Οἱ κάτοικοι διηρέθησαν εἰς Κιτιακοὺς καὶ Κηρυναϊκούς. Μετὰ πολλῆς δὲ ἐμπαθείας διεξήγοντο οἱαιδήποτε κοινοτικαὶ ἐκλογαί, καὶ ἰδίᾳ αἱ βουλευτικαί, ἐν αἷς ἐπεκράτουν πάντοτε οἱ πρῶτοι, ὄντος ἀρχηγοῦ αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου Κυτίου ὅστις ἀπὸ εἰκοσαετίας περίπου ἐξελέγετο καὶ βουλευτής.

Οὕτως ἔβαινον τὰ πράγματα, ὅτε κατῆλθεν εἰς τὴν νῆσον νέος Ἁρμοστὴς ὁ Σὶρ Κὶγκ Χάρμαν, ἀνὴρ λίαν φιλελεύθερος φιλέλλην καὶ τὰ μάλιστα εὐεργετικός.

Ἀγόμενος ὑπὸ ἀρίστων διαθέσεων πρὸς τὸν Κυπριακὸν λαόν, πρὸς δὲ ἐκπληρῶν καὶ ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεώς του, ἐδήλωσεν ὅτι πάνυ ἀσμένως θὰ ἔβλεπε τὴν λύσιν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ μειονοψηφία ἐκ παντὸς τρόπου ἀνθίστατο, ὁ Μέγας Ἁρμοστὴς ἐδέχθη τὴν ὑποβολὴν νομοσχεδίου ἐν τῇ Βουλῇ, διὰ τοῦ ὁποίου ἔμελλον να διενεργηθῶσι νέαι ἐκλογαὶ ὑπὸ τὴν δικαίαν ἐποπτείαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀλλ' ὁ Ἅγ. Κηρυνείας διεμαρτυρήθη, ἐπίσης δὲ ὁ Πατριάρχης Ἰωακεὶμ ἐπειδὴ ἀμφότεροι ἐφοβοῦντο τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Ἁγ. Κυτίου.

Ὁ μέγας Ἁρμοστὴς τότε ὁριστικῶς ἐδήλωσεν ὅτι καὶ ἡ πολιτεία ἀναγκάζεται νὰ ἐπέμβῃ ὑποβοηθοῦσα τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος θεωροῦσα τοῦτο ὡς ζήτημα πλέον δημοσίας τάξεως. Συνάμα δὲ ὑπέδειξεν εἰς τὸν ἀνθιστάμενον Ἅγιον Κηρυνείας ὅτι πρέπει νὰ ἐξεύρῃ ἄλλον τρόπον λύσεως τοῦ ζητήματος, ἄλλως θὰ ἐψηφίζετο τὸ Νομοσχέδιον.

Ὁ Ἅγ. Κηρυνείας τότε ἑκὼν ἄκων ἀπεδέξατο τὴν κάθοδον τῶν Ἐξάρχων, οὓς καὶ τηλεγραφικῶς προσεκάλεσε συνυπογράψας μετὰ τοῦ Ἁγίου Κιτίου.

Καὶ οἱ μὲν Ἔξαρχοι ἀπὸ πολλοῦ κατῆλθον πλὴν ἡ λύσις τοῦ ζητήματος παρατείνεται ἕνεκεν τῶν προσκομμάτων ἅτινα παρέχει ἡ μειονοψηφία. Οὕτω ἀντὶ ταχείας λύσεως, νέα κωλύματα παρενεβλήθησαν, ὧν ἕνεκεν καὶ οἱ Ἔξαρχοι διηρέθησαν. Ἄδηλον δὲ ποῦ θὰ καταλήξῃ τὸ ζήτημα.

Ἐὰν δὲν συμφωνήσῃ ὁ λαός, τὰ Συνοδικὰ μέλη καὶ οἱ Ἔξαρχοι, τὸ ζήτημα φαίνεται ὅτι θὰ λυθῇ τέλος διὰ τοῦ ἐν τῇ Κυπριακῇ Βουλῇ ψηφιζομένου νόμου.

Η Α. Μ. Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΦΩΤΙΟΣ

Η Α. Π. Ο ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ κ. ΜΕΤΑΞΑΚΗΣ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΕΞΑΡΧΟΙ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

[Ἐκ Λευκωσίας]

Η Α. Μ. Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΦΩΤΙΟΣ

Κατάγεται ἐκ Τήνου ἀλλ' ἐκ παίδων ἀνετράφη ἐν Ἱερουσαλήμ, σπουδάσας ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Σταυροῦ. Διετέλεσεν ἐφ' ἱκανὸν Ἀρχιγραμματεὺς τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου, Ἀγχίνους καὶ εὐφυὴς προσεκτήσατο ἐκ τῆς θέσεως ταύτης, τῆς ἀντιστοιχούσης πρὸς Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, πεῖραν μεγάλων ἰδίᾳ περὶ τὰ διπλωματικὰ ζητήματα, ἀποβὰς οὕτω σπουδαιότατος παράγων τῆς Ἱεροσολυμητικῆς Ἀδελφότητος καὶ διαπρέψας ἐν παντὶ σπουδαίῳ ζητήματι. Ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας τοῦ ἀειμνήστου Γερασίμου προεχειρίσθη Ἐπίσκοπος Φιλαδελφείας, ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ Δαμιανοῦ προήχθη εἰς Μητροπολίτην Ναζαρέτ, ὁπόθεν ἀπὸ ἑπταετίας κοινῇ ψήφῳ κλήρου τε καὶ λαοῦ ἐξελέγη Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας. Ἔκτοτε οὐ παύεται Πατρικῶς μεριμνῶν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας ἧς ἐτάχθη Ποιμήν, περιοδεύων καὶ διδάσκων, καὶ ἀναζωοπυρῶν οὕτω τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα τῶν ἀνὰ τὴν Αφρικὴν ἐγκατεστημένων ὁμογενῶν. Τελευταία περιοδεία τῆς Α. Μ. ὑπῆρξεν ἡ τοῦ Σουδάν, ὅτε προὐχώρησε μέχρι Χαρτούμ. Ἀπολαύει μεγάλης ἐκτιμήσεως ὑπὸ τοῦ Πανελληνίου ἰδία διὰ τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ δρᾶσιν.

Ἐν τῷ Κυπριακῷ ζητήματι, εἶναι ὁ μόνος ἐκ τῶν Πατριαρχῶν ὅστις εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς διετύπωσε γνώμην σύμφωνον πρὸς τὰ θέσμια τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Ὡς ἐκ τούτου κληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐν Κύπρῳ Μητροπολιτῶν, κατῆλθεν αὐτοπροσώπως καὶ μετὰ τῶν ἄλλων 2 ἐξάρχων τῶν λοιπῶν Πατριαρχείων, ἐπελήφθη τῆς λύσεως τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος. Ὑπάρχει δὲ κοινὴ πεποίθησις ὅτι ἡ Α.Μ. παρακάμπτων τοὺς παρεμβαλομένους σκοπέλους θὰ κατορθώσῃ τέλος νὰ ἀγάγῃ εἰς πέρας τὸ ζήτημα.

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Ὁ δεύτερος τῶν ἐξάρχων ὁ ἐκπροσωπῶν τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εἶναι ἡ Α.Σ. ὁ Μητροπολίτης Ἀγχιάλου Βασίλειος. Ἐγεννήθη ἐν Χρυσοπόλει (Σκούταρι) τῆς Κων)πόλεως. Τὰς Γυμνασιακὰς καὶ Πανεπιστημιακὰς σπουδὰς συνεπλήρωσεν ἐν Ἀθήναις, ἀναδειχθεὶς Προλύτης τῆς Θεολογίας. Νεώτατος προσελήφθη Καθηγητὴς τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς. Βραδύτερον μετέβη εἰς Γερμανίαν καὶ λοιπὰς Εὐρωπαϊκὰς χώρας πρὸς εὐρυτέραν μόρφωσιν.

Ἐπανελθὼν διωρίσθη διευθυντὴς τῆς ἐν Φαναρίῳ Ἱερατικῆς Σχολῆς καὶ Ἀρχισυντάκτης τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας». Εἶτα ἐξελέγη Μητροπολίτης Ἀγχιάλου καὶ οὕτω διετέλεσεν ἐπὶ εἰκοσαετίαν περίπου ποιμαίνων τὴν ἐν λόγῳ ἐπαρχίαν. Εἶναι γνωστὰ τῷ Πανελληνίῳ τὰ πέρυσιν συμβάντα ὅτε οἱ Βούλγαροι ἐπυρπόλησαν τὴν Ἀγχίαλον, κατέκαυσαν καὶ τὴν Μητρόπολιν, ἐν ᾗ ἐμπεριείχοντο πολύτιμα βιβλία καὶ ἄμφια τῆς Α. Σ. ὡς ἐκ θαύματος δὲ διέσωσεν τὴν ζωὴν αὐτοῦ, ὁ ἐθνικὸς Ἱεράρχης ἀλλὰ συλληφθεὶς ὕστερον ἐφυλακίσθη. Ἀπελευθερωθεὶς πολλῷ βραδύτερον κατῆλθεν εἰς Κων) πολιν.

Ὁ Μ. Ἀγχιάλου Βασίλειος εἶναι εἷς τῶν λογιωτέρων καὶ διαπρεπεστέρων Ἱεραρχῶν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. ἐκπροσωπήσας ταύτην καὶ κατὰ τὴν στέψιν τοῦ Τσάρου. Ἤδη ἐστάλη ὡς Ἔξαρχος ἐν Κύπρῳ, ἀλλὰ τὴν στάσιν αὐτοῦ κατέστησε λίαν δυσχερῆ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ μειονοψηφία, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ, ἀλλ' ἀντ' ἄλλων αὐτῷ ἐντελλόμενος. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ διαφωνία τῆς Α. Σ. πρὸς τοὺς ἄλλους 2 ἐξάρχους εἴς τινα δευτερεύοντα κτήματα τὰ ὁποῖα ἐπὶ τέλους ἐλπίζεται ὅτι θὰ λυθῶσι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας τῆς καὶ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Η Α. Π. Ο ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ κ. ΜΕΤΑΞΑΚΗΣ

Ὁ Ἕτερος τῶν ἐξάρχων εἶναι ἡ Α. Π. ὁ Ἀρχ. Μ. Μεταξάκης ἐκπροσωπῶν τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων. Ἐγεννήθη ἐν Ἱεραπέτρᾳ τῆς Κρήτης. Ἐκ παίδων μεταβὰς εἰς Ἱεροσόλυμα, παρηκολούθησεν ἐν ἔτει 1891 τὸν ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ Θρόνῳ ἐκλεγέντα Μητροπολίτην Ἀμίδης (Διαρπεκὶρ) Βενιαμίν, μεθ' οὗ καὶ διέτριψεν ἐφ' ἱκανὸν ἐν Μεσοποταμίᾳ. Εἶτα ἐστάλη ὡς ὑπότροφος τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας Σπυρίδωνος εἰς τὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ Θεολογικὴν Σχολὴν ἐν ᾗ διέπρεψεν ὡς πρότυπον σώφρονος ἐπιμελοῦς καὶ κριτικοῦ σπουδαστοῦ. Δι' ὃ καὶ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του προσελήφθη ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἔνθα μετά τινα χρόνον ἀνετέθη αὐτῷ τὸ ὑψηλὸν ὑπούργημα τοῦ Συνοδικοῦ, καὶ Ἀρχιγραμματέως τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου ἀπὸ ἑπταετίας ἤδη. Καίτοι δὴ νέος τὴν ἡλικίαν 35 περίπου ἐτῶν, ἐπρωτοστάτησαν εἰς διαρρύθμισιν, πρόοδον καὶ εὐημερίαν τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος ὡς ἐν τῇ διευθετήσει τῶν οἰκονομικῶν διὰ τῆς ἑνώσεως τῶν δύο Ταμείων Πατριαρχείου καὶ Ἁγίου Τάφου, καὶ ἐν τῇ συντάξει καὶ ἐφαρμογῇ τῶν γενικῶν κανονισμῶν. Ἀναλαβὼν ἐπί τινα χρόνον τὴν γενικὴν ἐποπτείαν καὶ διεύθυνσιν τῶν ἀνὰ τὴν παλαιστίνην Σχολῶν κατέστησεν ὑποχρεωτικὴν πανταχοῦ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν· δι' ἄλλους δὲ λόγους ὁ αὐτὸς ἐγένετο καὶ ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἱδρύσεως ἐν Ἰόππῃ Σχολῶν ξένων Γλωσσῶν· ὅ,τι δὲ τὰ μάλιστα τιμᾶ καὶ τὸ φιλλόμουσον τῆς Α. Π. εἶναι ἡ ἔκδοσις τοῦ σπουδαιοτάτου περιοδικοῦ ἡ «Νέα Σιὼν» εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει πολυτίμους συνεργάτας καὶ ἄλλους μέν, ἰδίᾳ δὲ τὸν σοφὸν Σχολάρχην τῆς Θ. Σ. Ἀρχ. Χρυσόστομον.

Ὁ Μ. Μεταξάκης ἀνέλαβε μέχρι τοῦδε πολλὰς σπουδαίας ἀποστολάς. Οὕτω ἐν ἔτει 1904 ἀπεστάλη εἰ, Πτολεμαΐδα ὅπως ἐπιτροπεύσῃ τὴν χηρεύσασαν Μητρόπολιν, ὅτε μάλιστα καὶ ἐζητήθη καὶ Ἀρχιερεὺς ὑπὸ τῶν κατοίκων. Τὸ παρελθὸν ἔτος ὢν πληρεξούσιος ἀπεσταλμένος τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, μεταβὰς εἰς Αὐστρίαν ἐξεποίησε τὰ ἐν Βουκοβίνῃ κτήματα ἀντὶ 60,000 χιλ. λιρῶν. Ἐπίσης ὀλίγον ὕστερον ἀποσταλεὶς εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τοῦ σκευοφύλακος Εὐθυμίου, συνῆψε μετὰ τοῦ ὁμογενοῦς Ζερβουδάκη τὸ δάνειον τῶν 60,000 χιλ. λιρῶν. Ἤδη ἀπεστάλη εἰς Κύπρον ὡς ἔξαρχος,πρὸς ἐπέλεσιν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος·

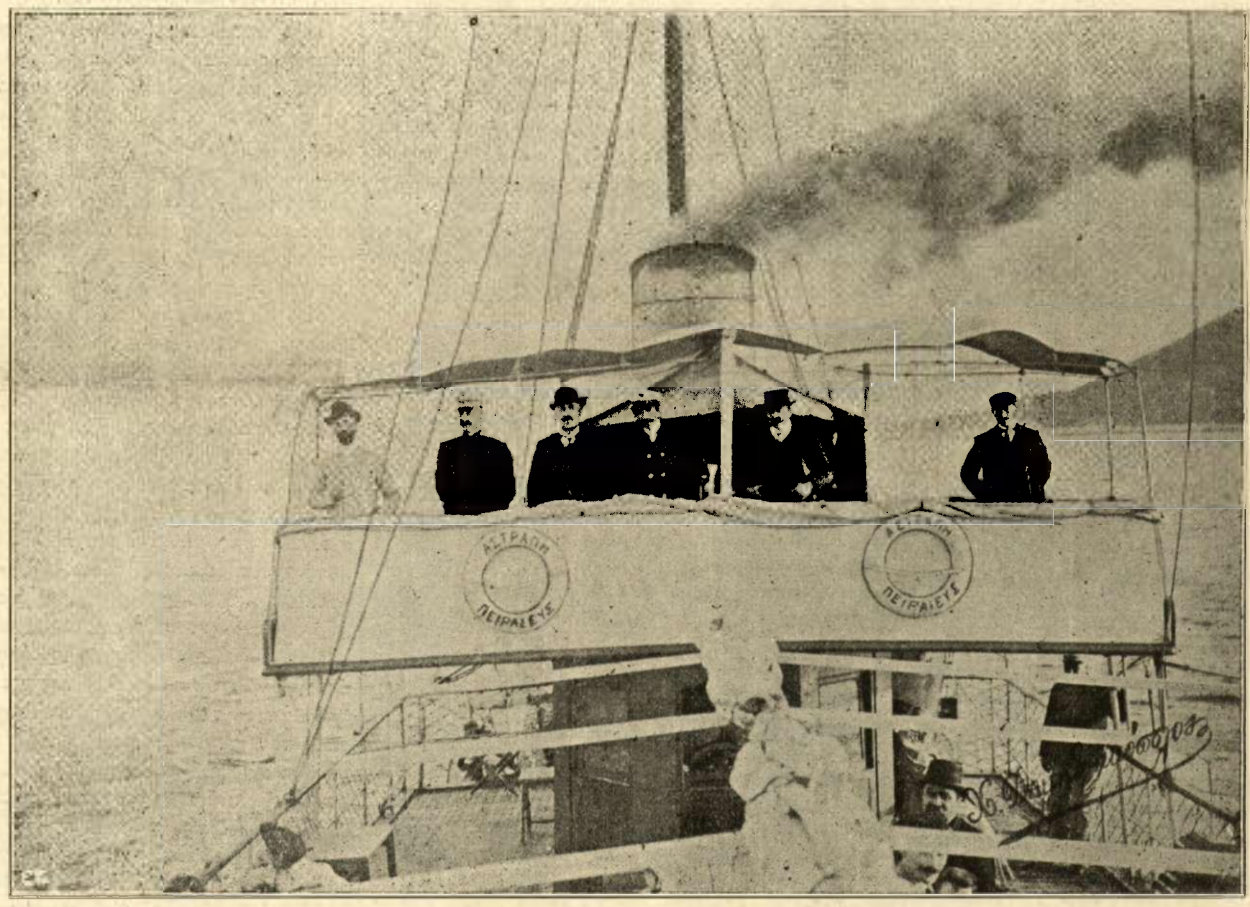

Ἐνῷ ἡ «Ἀστραπὴ» ἔπλεε ἐκ Χαλκίδος εἰς Βόλον φέρουσα τοὺς ὑπουργοὺς εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς Ν. Ἀγχιάλου ὁ ἐρασιτέχνης συνεργάτης τῆς «Ἀληθείας» ἀναρριχηθεὶς ἐπὶ τοῦ προραίου ἱστοῦ ἔλαβε τὴν δημοσιευομένην εἰκόνα, παριστῶσαν τὴν γέφυρα τοῦ ἀτμοπλοίου μὲ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Καλογερόπουλον, τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν κ. Κ. Τρικούπην, ἀριστερᾶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ πλοίαρχος τῆς «Ἀστραπῆς κ. Κομηνός, ἀριστερότερα ὁ πράκτωρ τῆς Ἑταιρίας Παπαλεονάρδου ἐν Βόλῳ κ. Σφαέλος. Εἰς τὸ πρὸς δεξιὰ ἄκρον ὁ κ. Ρεμοῖνδος μηχαν. ἐργολάβος τοῦ λιμένος Βόλου.

κριθεὶς ὡς ὁ καταλληλότερος πρὸς τοῦτο. Αἱ πολλαὶ καὶ βαθεῖαι γνώσεις τοῦ Ἀρχ. Μελετίου Μεταξάκη, ἡ ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ καὶ τῶν διαφόρων ἀποστολῶν ἐμπειρία καὶ διπλωματικὴ εὐστροφία θὰ ἀναδείξωσιν αὐτὸν πολυτιμώτατον ἐθνικὸν παράγοντα τόσῳ ἐν Ἱερουσαλὴμ ὅσῳ καὶ ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ.

Το Δελτιον της "Αληθειας,,

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Σπανίαν εἰς τὰ χρονικὰ τῶν ἐθνῶν συνεκρότησεν ἀπαξάπασα ἡ Κύπρος διαδήλωσιν τῶν ἐθνικῶν της πόθων ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς καθόδου εἰς τὴν Μεγαλόνησον τοῦ ἄγγλου ὑφυπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν κ. Τσώρτσελλ. Ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς εὐάνδρου νήσου μία βοὴ ἀντήχει ὠκεάνειος—Ζήτω ἡ Ἕνωσις. Ἕνας παλμὸς ἐδόνει τὸν ἀέρα. Ὁ παλμὸς τῆς Ἑνώσεως. Ἓν χρῶμα ἐκυριάρχει πανηγυρικῶς. Τὸ χρῶμα τῆς Κυανολεύκου. Θάμβος ὀφθαλμῶν. Καρδιῶν σκίρτημα. Πατρίδος δάκρυα. Οἱ ἀδελφοὶ Κύπριοι ὑποδεχόμενοι διὰ τῆς πατριωτικωτέρας τῶν ἰαχῶν τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἐνεσάρκωσαν ἅπαξ ἔτι εἰς τὰ στήθη των τὰ Ὀλύμπια ἰδεώδη Ἑλληνικῆς Πατρίδος, Μιᾶς, Μεγάλης καὶ Ἀδιαιρέτου. Οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες πλήρεις συγκινήσεως τοὺς διαπέμπομεν τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν μὲ τὴν σταθερὰν ἐλπίδα τῆς προσεχοῦς ἐκπληρώσεως τοῦ παγκυπρίου καὶ πανελληνίου πόθου τῆς Ἑνώσεως.

ΚΤΥΠΑΤΕ!

Καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Τσῶρτσελλ ἐλάμβανεν ἰδέαν τοῦ μεγαλείου τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἐν Κύπρῳ καὶ ἐξύμνει τὴν ἑλληνικὴν φιλοπατρίαν τῆς μεγαλόφρονος νήσου, τὸ ἑλληνικώτατον τῆς Μακεδονίας Ράκοβον ἐξαφανιζόμενον εἰς φλόγας καὶ κρημνιζόμενον εἰς ἐρείπια παρεῖχεν ἄλλην ὄψιν, τὴν τραγικῶς μεγαλοπρεπῆ καὶ ὑπέροχον, τὴν ἀγρίως ἐξαισίαν εἰκόνα τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ ἀδαμάστου μένους τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, τὴν ὄψιν τοῦ ἑλληνισμοῦ μαχομένου καὶ πίπτοντος ἀλλ' ἐν τῇ πτώσει του φωτίζοντος τὸν κόσμον, τοῦ πίπτοντος ἀλλ' ἵνα ὡραιότερος καὶ ρωμαλεώτερος ἀνεγερθῇ ἐκ τῆς τέφρας του. Ὠργίασαν πάλιν τὰ τέρατα τὰ αἱμοχαρῆ τῆς Σόφιας. Εὐθὺς ὡς ἀντελήφθησαν ἀποσυρθέντα πρὸς στιγμὴν τὸν Μακεδονικὸν λέοντα, πειθόμενον εἰς τὰς ὑπούλους θωπείας τῆς Διπλωματίας. Ἀλλ' ὁ βρυχηθμός του ἤδη ἀντηχεῖ φοβερός. Ἡ χαίτη του ὑπερηφάνως ἐξανεμίζεται. Ἀγρία καὶ ἀμείλικτος ἐκδίκησις ἀναμένει τὰς ὀρδὰς τῶν λυσσασμένων λύκων. Μία βοὴ ἀκούεται φοβερὰ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς αἱματοβαφοῦς Μακεδονικῆς Γῆς: Κτυπᾶτε! Κτυπᾶτε! Ἀκούραστα, τυφλά, ἀλύπητα τὰς σπείρας τῶν ἀνάνδρων δολοφόνων. Κλείσατε τὰ ὦτα σας εἰς πᾶσαν δολίαν φωνὴν καὶ ἀπειλήν. Καὶ ὁ βραχίων σας ἂς κτυπᾷ ἀδιάκοπα, φανατικά, τ' ἀποβράσματα τοῦ Ἅδου!

ΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΤΡΑΜ

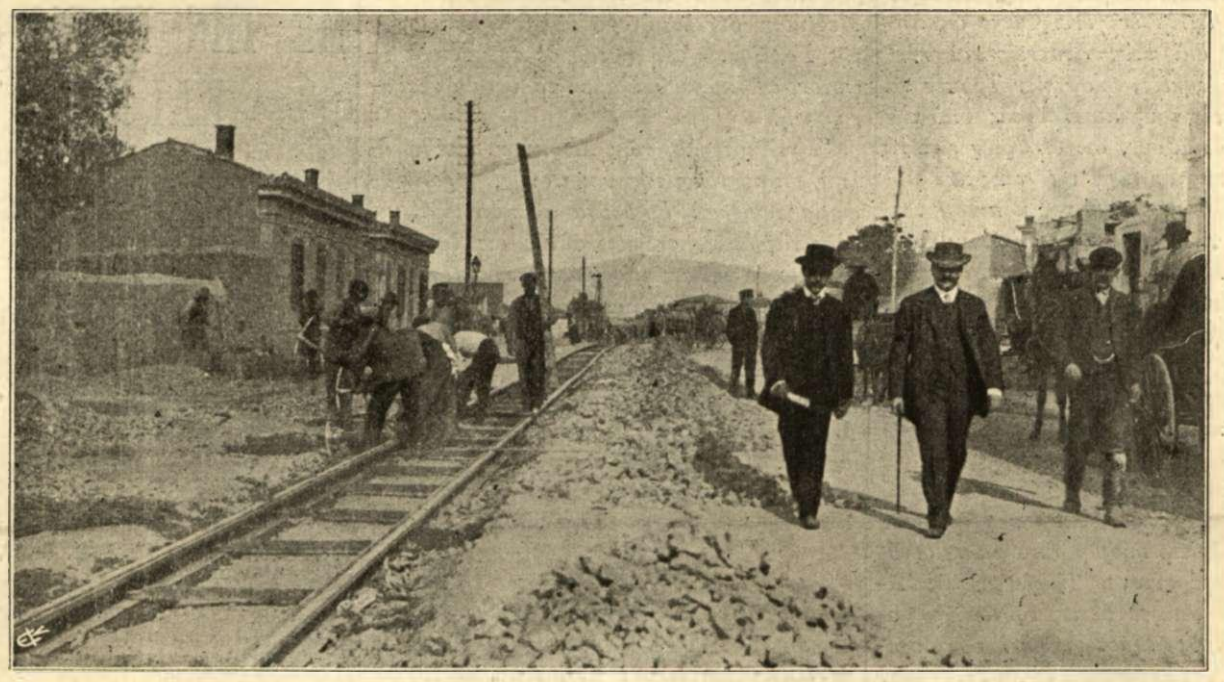

Ἐργάται στρώνοντες τὰς σιδηρὰς ράβδους τῶν ἠλεκτρικῶν τραμ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θ. Δεληγιάννη (πρώην Πελοποννήσου) πρὸς τοὺς σιδηρ. σταθμ. Εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ ὁ κ. Δούμας, διευθυντ. τῆς κατασκευῆς τῶν τραμ καὶ δεξιά του ὁ κ. Σκέμπερ μηχαν. τῆς Ἑταιρίας

ΤΟ ΚΑΤΑ ΦΥΣΙΝ ΖΗΝ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ "ΑΘΗΝΑΣ ΥΓΙΕΙΑΣ,,

ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ

[Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐγένετο ἐν τῷ Δημαρχείῳ συνεδρίασις τῆς Ἀδελφότητος «Ἀθηνᾶ Ὑγιεία», ἥτις ὡς γνωστόν, ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπαναφορὰν τοῦ κατὰ φύσιν βίου καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὴν καταπολέμησιν τοῦ καπνίσματος, τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, κ.τ.λ. Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην πλὴν ἄλλων θεμάτων ἀναφερομένων εἰς τὴν διοίκησιν τῆς ἀδελφότητος ἀπησχόλησε τὴν συνέλευσιν καὶ τοὺς προσελθόντας ἀκροατὰς διάλεξις τοῦ κ. Ἀντ. Ἀδριανοπούλου, μέλους τῆς Ἐφορείας τῆς ἀδελφότητος περὶ τοῦ καπνίσματος, ἣν θέλομεν δημοσιεύσει ὁλόκληρον, ἀρχίζοντες ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου.]

Μία τῶν πολλῶν πληγῶν τοῦ συγχρόνου βίου εἶνε ἀναμφιβόλως καὶ τὸ κάπνισμα. Μάλιστα δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἔχει τὴν μεγαλητέραν θέσιν ἐν τῷ βίῳ μας. Ἡ διὰ τοὺς καπνιστὰς εὐχάριστος, διὰ τοὺς ἄλλους ὅμως ἐνοχλητικὴ ὀσμὴ τοῦ σιγάρου ἔχει εἰσδύσει παντοῦ· καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὰ καλλυντήρια τῶν κυριῶν καὶ εἰς τοὺς κρυψῶνας τῶν μαθητῶν τοῦ γυμνασίου. Κατὰ τὸ πλεῖστον ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἐγείρεται τῆς κλίνης του, δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς, καὶ ἄχρις οὗ παραδοθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Μορφέως θεωρεῖ ἀναπόσπαστον ἀπὸ τῶν χειλέων του τὸ σιγάρον, τὸ ὁποῖον ἐνίοτε ἀντικαθιστᾷ χάριν μείζονος εὐφροσύνης, ἢ ἐνίοτε καὶ ἐπιδείξεως, εὐῶδες ποῦρον τῆς Ἀβάνας, ἢ καὶ τὸ ἐπιστόμιον τοῦ ἀσιατικοῦ ναργιλέ. Ἡ ἡδονικὴ εἰσπνοὴ τοῦ καπνοῦ ἀπασχολεῖ τοὺς καπνιστὰς καὶ τὰς καπνιστρίας, ὀλιγαρίθμους εὐτυχῶς, καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐργασίας καὶ κατὰ τὴν ἀνάπαυσιν καὶ ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἐξοχῇ, ὅπου μεταβαίνουσι διὰ νὰ ἀναπνεύσουν, ὡς λέγουσι. τὸν καθαρὸν ἀέρα. Καὶ ἐκεῖ ἀκόμη ὁμοῦ μὲ τὰ μῦρα τῆς ὑπαίθρου Φύσεως εἰσπνέουσι τὴν δυσώδη ἀπόπνοιαν τοῦ καπνοῦ καὶ καταστρέφουσιν οὕτως, ὅ,τι διὰ κόπου καὶ χρόνου καὶ χρήματος ζητοῦν νὰ ἀποκτήσωσιν.

Εἶνε λοιπὸν τὸ κάπνισμα πάθος γενικὸν καὶ ἰσχυρότατον. Ἀλλὰ πάθος ἀδικαιολόγητον, ἂς εἴπωμεν, ἵνα μὴ μεταχειρισθῶμεν βαρυτέραν τινα ἔκφρασιν. Καὶ εἶναι ἀδικαιολόγητον, διότι οὐδεμίαν πραγματικὴν ἀνάγκην τοῦ σώματος τείνει νὰ ἐξυπηρετήσῃ μόνον δὲ ἡ μίμησις κατ' ἀρχὰς καὶ ἡ ἕξις μετὰ ταῦτα καθιστᾷ τὸ κάπνισμα οὐχὶ μόνον ἀνεκτὸν, ἀλλὰ καὶ ἐπιθυμητὸν καὶ ἀπαραίτητον εἰς τοὺς λάτρας αὐτοῦ.

Ἐὰν ἡ ἕξις αὕτη ἦτο ἁπλῶς περιττὴ, βεβαίως δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἀνάγκη νὰ πολεμηθῇ σοβαρῶς, ἀλλὰ μόνον νὰ ὑποδειχθῇ εἰς τοὺς καπνιστὰς, ἐὰν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ δαπανᾷ τις χάριν αὐτῆς. Δυστυχῶς ὅμως εἶνε οὐχὶ μόνον περιττὴ καὶ δαπανηρὰ διὰ τοὺς πολλοὺς, ἀλλὰ καὶ βλαβερὰ καὶ ὀλεθρία εἰς τὴν ὑγιείαν.

Πρέπει λοιπὸν νὰ πολεμηθῇ τὸ κάπνισμα καὶ τὴν σημαίαν τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ πρέπει νὰ ἀναλάβῃ ἡ ἡμετέρα ἀδελφότης, ἥτις ἀνέλαβε τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς καταπολεμήσεως ὅλων ἐκείνων τῶν κακῶν ἕξεων, αἵτινες δια-

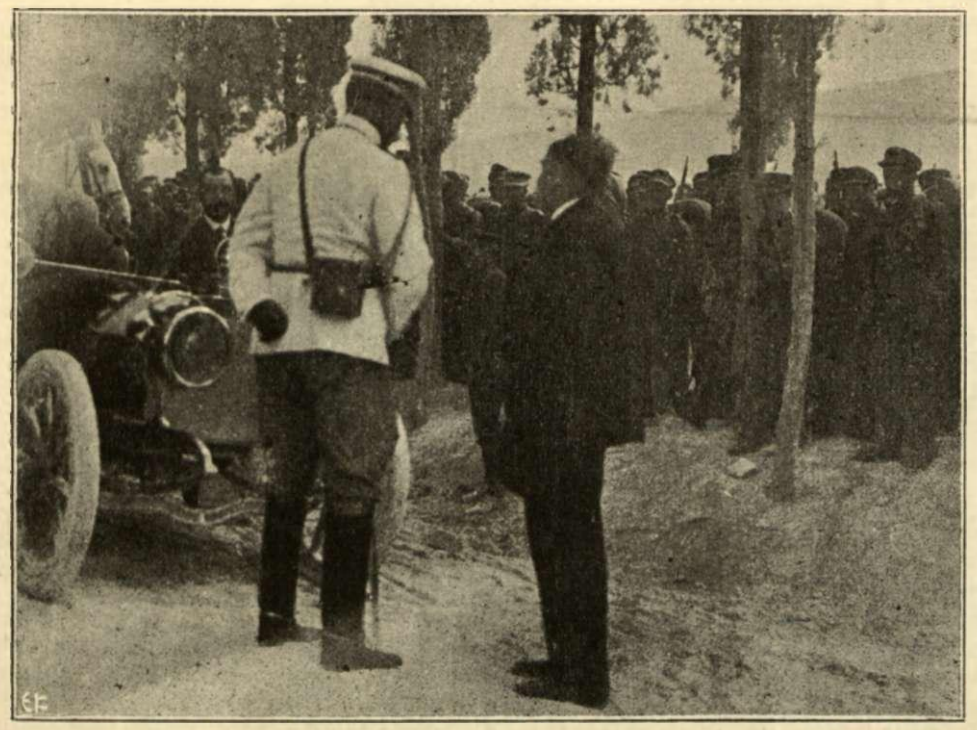

Ὁ Διάδοχος συνομιλῶν μὲ τὸν κ. Ράλλην εἰς τὸν τόπον τῆς τελευταίας μάχης. Ὄπισθεν τοῦ αὐτοκινήτου ὁ κ. Π. Καραπάνος (Ἐκ τοῦ Λευκώματός μας).

Ο ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Ἔξαρχος ἐν Κύπρῳ

φθείρουσι τὴν ἀγαθὴν τοῦ ἀνθρώπου φύσιν καὶ ἄγουσιν αὐτὸν εἰς τὸν ἐκφυλισμόν.

Ἀφ' οὗ ὑποδεικνύομεν τὸν ζείδωρον ἀέρα καὶ τὴν ἁγνὴν ἐν γένει Φύσιν ὡς πηγὰς ἰαμάτων διὰ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ εὐεξίας διὰ τοὺς ὑγιεῖς, καθῆκον ἔχομεν νὰ ὑποδείξωμεν εἰς τοὺς διατελοῦντας ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ πάθους, ὅτι ὀλέθριον εἶνε νὰ εἰσάγωσιν οὗτοι τὸν ἀέρα εἰς τοὺς πνεύμονάς των μεμολυσμένον διὰ τοῦ καπνίσματος, νὰ φράττωσι τὰ τοιχώματα τῶν πνευμόνων των διὰ τῶν προϊόντων αὐτοῦ, νὰ παρεμβάλλωσιν προσκόμματα εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς ἀναπνοῆς καὶ νὰ δηλητηριάζωσι καθόλον εἰπεῖν τὸν ὀργανισμόν των διὰ τῶν δηλητηρίων, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται ὁ καπνός.

* * *

Ὡς πρῶτοι, οἵτινες ἔκαμαν χρῆσιν τοῦ καπνίσματος ἐν τῷ κόσμῳ ἀπὸ ἀμνημονεύτων ἐτῶν ἀναφέρονται οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Ἀμερικῆς. Τοὺς ὤθησε δὲ εἰς τοῦτο ἡ χαρακτηρίζουσα τοὺς πρωτογενεῖς λαοὺς δεισιδαιμονία. Οἱ ἐρυθρόδερμοι οὗτοι ἐγνώρισαν κατὰ πρῶτον τὸ φυτὸν τοῦ καπνοῦ ὡς δηλητηριῶδες, βάφοντες δὲ τὰ βέλη αὐτῶν διὰ τοῦ χυμοῦ του, τὰ καθίστων δηλητηριώδη καὶ συνεπῶς φονικώτατα. Ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου ἤχθησαν νὰ παραδεχθῶσιν θεότητά τινα αἱμοχαρῆ, ἧς ἡ ἐνέργεια ἐξεδηλοῦτο εἰς τὸ φυτὸν ἐκεῖνο καὶ ἥτις ἐπροστάτευεν αὐτοὺς ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς των. Ὥστε διὰ τοὺς ἐρυθροδέρμους τὸ φυτὸν τοῦ καπνοῦ ἦτο ἱερὸν τοῦ θεοῦ τῶν πολέμων καὶ διὰ τοῦτο ἔκαιον τὰ ἀπεξηρασμμένα φύλλα αὐτοῦ εἰς τοὺς ἱερούς των τόπους ὡς λιβανωτόν. Ἕνεκα τῆς ναρκωτικῆς δυνάμεως τοῦ καπνοῦ τῶν φύλλων αὐτῶν περιήρχοντο οὕτω εἰς κατάστασιν ναρκωτικῆς μέθης ἱερᾶς δι' αὐτούς, διότι κατὰ τὸ λέγειν των ὁ ἀναδιδόμενος καπνὸς ἦτο τὸ πνεῦμα τοῦ προστάτου αὐτῶν δαίμονος, ἐκδηλουμένου ὑπὸ τὴν μορφὴν αὐτὴν διὰ νὰ τοὺς ἐμπνεύσῃ καὶ τοὺς ὁδηγήσῃ εἰς τὴν νίκην κατὰ τῶν ἐχθρῶν των.

Ἐπρέσβευον συνάμα ὅτι εἰσάγοντες τὸν καπνὸν εἰς τοὺς πνεύμονάς των, εἴτε κατὰ τὰς ἱεροτελεστίας των εἴτε καὶ εἰς ἄλλας στιγμάς, ὁπότε ἐρρόφουν αὐτὸν διὰ τοῦ στόματος ἀπὸ καπνοσύριγγος, ἐνισχύοντο διὰ τοῦ μέσου τούτου καὶ ἐνεφοροῦντο διὰ τῆς δυνάμεως της θεότητος ἐκείνης καὶ ἑπομένως καθίσταντο ἀκαταμάχητοι.

Ἰδοὺ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἐκάπνιζαν οἱ ἐρυθρόδερμοι τῆς Ἀμερικῆς, τοὺς ὁποίους μιμοῦνται τόσον πιστῶς οἱ πεπολιτισμένοι καπνισταί, χωρὶς ἐντούτοις νὰ συμμερίζωνται ποσῶς τὰς θρησκευτικὰς ἐκείνων δοξασίας.

Ἀλλὰ δὲν περιωρίζοντο μόνον εἰς τὴν τοιαύτην χρῆσιν τοῦ καπνοῦ οἱ ἐρυθρόδερμοι. Ἀφ' οὗ οὗτος κ τ' αὐτοὺς εἶχε θείαν προέλευσιν, θὰ εἶχε βεβαίως καὶ ἄλλας πολυτίμους ἰδιότητας. Τὸν ἐχρησιμοποίουν λοιπὸν εἰς πολλὰς χρήσεις· ἰδίως δὲ πρὸς θεραπείαν τῶν νόσων, φρονοῦντες, ὅτι εἶχε δύναμιν θαυματουργὸν κατὰ πάσης νόσου καὶ μαλακίας.

* * *

Εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ φυτὸν τοῦ καπνοῦ εἰσήχθη καὶ ἐχρησιμοποιήθη ἀπὸ τοῦ 16ου αἰῶνος, ἔν κα δὲ τοῦ σκότους, ὅπερ ἐκυριάρχει εἰσέτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἔσχεν εὐρεῖαν διάδοσιν, χρησιμοποιηθὲν κατὰ πρῶτον ὑπὸ τῶν μαγγανευτῶν καὶ γοήτων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κατὰ μίμησιν τῶν ἐρυθροδέρμων καὶ εἰσαχθὲν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν θεραπευτικὴν ὑπὸ τῶν τότε ἰατρῶν ὡς θαυμαστὸν φάρμακον, ἕνεκα τῆς ἐκτάκτου καὶ ἀγνώστου τότε ἐπιρροῆς του ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ.

Ὁ Fray Romano Pane ἱσπανὸς ἱεραπόστολος, μεταβὰς εἰς Ἀμερικὴν πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ διαδώσῃ τὸν χριστιανισμόν, παρετήρησε πρῶτος ἐν τῇ μετὰ τῶν ἰθαγενῶν ἀναστροφῇ τὸν σεβασμὸν τὸν ὁποῖον ἀπένειμον οὗτοι πρὸς τὸ φυτὸν τοῦ καπνοῦ καὶ πρῶτος ἀπέστειλε σπόρους αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Κάρολον τὸν Πέμπτον τῆς Πορτογαλλίας. Ἐκ τῆς πρώτης ταύτης ἀρχῆς διεδόθη τὸ φυτὸν τοῦ καπνοῦ εἰς ἅπασαν τὴν Πορτογαλλίαν, ὅπου κατὰ πρῶτον ἐκαλλιεργήθη ὡς φυτὸν σπάνιον καὶ περίεργον. Ἐκ τῆς χώρας δὲ ταύτης μετεφέρθη εἰς Γαλλίαν ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ πρεσβευτοῦ τῆς γαλλικῆς αὐλῆς Nicot, ὅστις κατὰ τὸ ἔτος 1560 παρουσίασεν αὐτὸ εἰς τὴν Αἰκατερίνην τῶν Μεδίκων βασιλομήτορα καὶ ἀντιβασίλισσαν τῆς Γαλλίας. Ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ Nicot τὸ φυτὸν τοῦ καπνοῦ ἔλαβε τὸ ὄνομα νικοτιανή.

Ἡ Αἰκατερίνη τῶν Μεδίκων ἀπέβη ἀληθὴς προστάτις τῆς νικοτιανῆς, πρώτη ἐφαρμόσασα καὶ διαδοῦσα τὸ κάπνισμα καὶ ὅλας τὰς ἄλλας χρήσεις αὐτῆς ὡς ἰατρικοῦ φαρμάκου καὶ ὡς μέσον ἀσκήσεως παντοίων μαγγανειῶν. Εἶναι φυσικόν, ὅτι τοιαύτης τυχὸν προστασίας τὸ κάπνισμα διεδόθη βαθμηδὸν εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον δι' ἀνελίξεως γεγονότων, ἅτινα παραλείπομεν νὰ ἀναφέρωμεν ἐν τῇ βραχυτάτῃ ταύτῃ πραγματείᾳ.

(Ἕπεται συνέχεια)

Α. Γ. Ἀδριανόπουλος

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΟ ΩΡΑΙΟΝ ΦΥΛΟΝ

Μικραὶ ὁδηγίαι διὰ τὴν τοαλέττα. — Τὸ λεμόνι εὐεργετικό.

Εἰς κάθε τραπέζι τοαλέττας πρέπει νὰ ὑπάρχουν ἕνα ἢ δύο λεμόνια. Τίποτα δὲν εἶνε καλλίτερον διὰ τὴν τοαλέττα ἀπὸ τὸν χυμὸν τούτου τοῦ ὀπωρικοῦ. Εἶνε δροσιστικὸν εἰς τὴν γεῦσιν καὶ καθαρίζει τὸ δέρμα. Ὀλίγαι σταγόνες μέσα στὸ νερὸ μὲ τὸ ὁποῖον καθαρίζονται τὰ δόντια ὄχι μόνον συντελεῖ εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ ταρτάρου τῶν ὀδόντων ἀλλὰ καὶ κάμνει τὴν πνοὴν γλυκεῖαν καὶ καθαράν.

* * *

Ὁ χυμὸς τοῦ λεμονιοῦ ἂν χρησιμοποιηθῇ πρὸς τρίψιμον τοῦ προσώπου συντελεῖ εἰς τὸ νὰ διατηρηθῇ τὸ δέρμα μαλακὸ καὶ δροσερό. Ἐὰν χρησιμοποιηθῇ συ εχῶς θέλει ἐξαλείψῃ τὰς ἐρυθρᾶς κηλίδας καὶ ἐὰν χρησιμοποιηθῇ διὰ τὰ χέρια, τὰ λευκαίνει.

* * *

Ἐὰν τὰ νύχια εἶνε τραχέα καὶ εὔθραστα τρίψατε αὐτὰ μὲ ὀλίγο κολκρέμ. Ὁ χυμὸς τοῦ λεμονίου τὰ καθαρίζει καὶ ἡ χρῆσις ὀλίγης ἀμμωνίας εἰς τὸ νερὸ τοῦ λουτροῦ δυναμώνει τοὺς ὄνυχας.

Μὴ πειράζετε τ' αὐτιά σας

Μὴ ἐρεθίζεις ἐγγίζων τὸ αὐτὶ ἐὰν κάτι τι ἔπεσε μέσα· ἄφησέ το ἥσυχο, καὶ κύτταξε γιὰ κάποιον γιατρόν. Περισσότερα βλάβαι προῆλθον μὲ τὸ νὰ προσπαθῇ τις ὁπωσδήποτε νὰ βγάλῃ τὸ μικρὸ πρεγματάκι ποῦ ἐμβῆκε μέσα στὸ αὐτὶ παρὰ ἀπὸ τὴν παρουσίαν τοῦ πράγματος αὐτοῦ μέσα στ' αὐτί.

Διὰ τὸ καθάρισμα τοῦ ἐλεφαντόδοντος

Πρὸς καθαρισμὸν τοῦ φίλδεσι ἐφαρμόζεται ἐπάνω του μιὰ πάστα σχηματιζομένη ἀπὸ πριονίδια, χυμὸν λεμονιοῦ καὶ ψυχροῦ νεροῦ καὶ τὴν ἀφίνετε νὰ στεγνώσῃ, τότε τὴν βγάζετε μὲ μιὰ βούρτζα.

Ἐπίσης μιὰ πάστα ἀπὸ παρασκευασμένην ἄσβεστον καὶ λίγες σταγόνες ἐλαφρῶς ἁλατισμένου ὕδατος ἐφαρμοζομένης εἰς τὸν ἐλεφαντόδοντα καὶ τρίψιμο μὲ δέρμα αἰγάγρου, ἐξάγει ἐπίσης τὰς κηλίδας.

ΛΕΥΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

Ἀλλοίμονον ἐρήμαξεν ὁ κῆπος σου
καὶ μάδησον τὰ φύλλα ἀπὸ τὰ κλώνια
ἦρθε ὁ χειμώνας ἕνα βράδυ κι' ἔφερε
τὰ κάτασπρα τριγύρω σου τὰ χιόνια.

Ἀλλοίμονο! τὸ ἴδιο βράδυ πέθανες
κι' ἀνάψαν ὀτὸ κεφάλι σου λαμπάδες
καὶ τὸ πρωΐ τὸν τάφο σου σκεπάσανε
μὲ χιόνια, λευκοστόλιστοι παπάδες.

Ἀθῆναι Γ. Δ.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Μετὰ χαρᾶς ἀγγέλλομεν τοὺς ἐν Ἐλευσῖνι τελεσθέντας τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν γάμους ἀγαπητοῦ καὶ παλαιμάχου συναδέλφου τοῦ κ. Νικολάου Σπανδωνῆ μετὰ τῆς κυρίας Μαρίας Κ. Ὀθωναίου, θυγατρὸς τοῦ ἀειμνήστου ἐφέτου. Τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ κ. Ἐπαμεινώνδας Χαρίλαος, διευθυντὴς τῆς Ἑταιρείας τῶν Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων.

ΜΕ ΤΗΝ ΠΕΝΝΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟ ΦΑΚΟ!

ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΣΤΗΛΩΝ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ,,

Εἰδικὸς ἀπεσταλμένος ἀνὰ τὰς Ἐπαρχίας.

Ὁ κ. ΣΤΑΜΟΣ ΜΠΡΑΝΙΑΣ

«Ὑποδιευθυντὴς τῆς Ἀληθείας»

ΑΠΟ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ

Ὅλη ἡ ζωὴ καὶ κίνησις τῶν ἐπαρχιῶν. Πρόσωπα, πράγματα, ζητήματα, συμφέροντα, πρόοδοι, ἐλλείψεις, ἀνάγκαι. Περιγραφαὶ καὶ φωτογραφίαι.

Μοναδικὴ καὶ πρωτότυπος ἀποστολὴ ἡ ὁποία θὰ ἐξεγείρῃ ζωηρότατα τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου τῶν ἐπαρχιῶν.

—

Ὁ κ. Σ. Μπράνιας εἶνε ἐξουσιοδοτημένος καὶ διὰ πᾶσαν ἐν γένει ὑπόθεσιν τοῦ φύλλου ἀφορῶσαν τὴν σύνταξιν καὶ διαχείρισιν αὐτοῦ.

ΜΕ ΤΗΝ ΠΕΝΝΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟ ΦΑΚΟ!

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ...

Ἐπανάστασις ἐξερράγη εἰς τὴν Ἑλλάδα!.. Ἐπανάστασις εὐτυχῶς ὄχι αἵματος καὶ πένθους καὶ καταστροφῆς! Ἐπανάστασις εἰρήνης, πολιτισμοῦ, καὶ ἐπανάστασις φωτός. Ἐπανάστασις, ἡ ὁποία μετεδόθη ἐν ἀκαρεῖ εἰς πᾶσαν Ἑλληνικὴν γωνίαν. Ἡ ὁποία ἔκαμε ἐπαναστάτας ὅλους τοὺς Ἕλληνας! Ἐπανάστασις, ἡ ὁποία τώρα ἀποτελεῖ πάγιον ἀκλόνητον, ἀπέραντον νέον καθεστώς, ὄχι πολιτικὸν — μὴ φοβεῖσθε! — ἀλλὰ καθεστὼς φωτεινόν. Ἐπὶ τῆς σημαίας τῆς θριαμβευσάσης ἐπαναστάσεως φέρεται μὲ τεράστια ὁλοφώτεινα γράμματα: *Φῶς ἐκ σταφῖδος! Φῶς ἐκ σταφιδοπνεύματος.* Καὶ αὐτὴ ἡ σημαία πλημμυρεῖ σήμερον τὴν Ἑλλάδα ὁλόκληρον. Πρὸ τῆς αἴγλης, τῆς δυνάμεως, τῆς γλυκύτητος, τῆς γοητείας τοῦ νέου φωτισμοῦ, τοῦ Ἐθνικοῦ Φωτισμοῦ, τὸ ξένον φῶς ὠχρίασεν, ὑπεχώρησε καὶ ἀρχίζει νὰ τρεμοσβύνῃ! Οὐδέποτε ξένος ἀντίπαλος ὑπέστη τόσην πανωλεθρίαν, ὅσην αἱ ἀντίπαλοι φωτιστικαὶ οὐσίαι ἀπὸ τὸν Ἐθνικὸν φωτισμὸν ἐν Ἑλλάδι! Τιμὴ εἰς τὴν ἐθνικὴν βιομηχανίαν. Τιμὴ εἰς τοὺς ἄνδρας τοὺς κρατοῦντας ὑψηλὰ τὴν σημαίαν τοῦ Ἐθνικοῦ φωτισμοῦ. Τιμὴ εἰς τὴν Ἑταιρείαν τῶν Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων τὴν ὑποκινήτριαν τῆς μοναδικῆς ταύτης εἰρηνικῆς καὶ θαυμαστικῆς ἐπαναστάσεως!

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΤΕΡΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Κατὰ τὴν συνεδρίασίν του τῆς παρελθούσης Τετάρτης, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ἐξελέξατο πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος Μ. Ἰορδανοπούλου τὸν κ. Στέφανον Φραγκιάδην, μέχρι τοῦδε ἀντιπρόεδρον, ἀντιπρόεδρον δὲ τοῦ Συμβουλίου τὸν κ. Ἰωάννην Μπότασην.

Ἐπίσης ἐξελέξατο νέους συμβούλους εἰς πλήρωσιν κενῶν θέσεων τοὺς κ. κ. Δημ. Εὐγενίδην τραπεζίτην καὶ Δημήτριον Ἡλιόπουλον διευθυντὴν τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν.

Εἶτα ἀπεφάσισε ἵνα μὴ προβῇ ἐπὶ τοῦ παόντος εἰς διορισμὸν διευθυντοῦ πρὸς πλήρωσιν τῆς διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Μ. Ἰορδανοπούλου κενωθείσης θέσεως, ἀλλὰ προήγαγεν εἰς Ὑποδιευθυντὴν τῆς Τραπέζης τὸν μέχρι τοῦδε Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν αὐτῆς κ. Σπυρίδωνα Ξουρῆν.

Ἐπίσης ἀπεφάσισε νὰ συγκαλέσῃ ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων διὰ τὴν 12ην ἐπιόντος μηνὸς Νοεμβρίου, πρὸς ἣν ὑποβληθήσεται πρότασις περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ Καταστατικοῦ, δι' ὧν πλὴν τῆς διευθετήσεως ἄλλων τινῶν ὑπηρεσιακῶν ζητημάτων σκοπεῖται νὰ δοθῇ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὸ δικαίωμα τοῦ διορίζειν ἐν τῷ μέλλοντι πλείονας Διευθυντὰς ἢ Ὑποδιευθυντὰς τῆς Τραπέζης, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐργασιῶν.

Καὶ τέλος ἀπεφάσισε πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Διευθύνσεως τῆς Τραπέζης τὴν πρόσληψιν δύο ἔτι Ὑποδιευθυντῶν, τῶν κ. κ. Γ. Κατσελίδου καὶ Δημ. Μπέμπη, οἵτινες θέλουσιν ἀναλάβει ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Τραπέζῃ ἅμα τῇ ἐγκρίσει ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν προτεινομένων τροποποιήσεων τοῦ Καταστατικοῦ.

Αἱ ἀποφάσεις αὗται τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, ἔτυχον τῆς γενικῆς ἐπιδοκιμασίας παρὰ τῇ κοινωνίᾳ καὶ παρὰ τῇ Ἀθηναϊκῇ ἀγορᾷ, ἔνθα ἀμερίστου ἀπολαύουσιν ὑπολήψεως τὰ ἐκλεχθέντα πρόσωπα.

Διὰ τῶν μεμετρημένων τούτων ἀποφάσεων, δεικνύεται ἄπαξ ἔτι ἡ συντηρητικότης ἥτις ὁδηγεῖ ἐν παντὶ τοὺς διέποντας τὰ τοῦ Καταστήματος τούτου, δι' ὃ καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα θὰ ἐπικροτηθῶσιν ἐξ ἴσου καὶ εἰς τὰς ἄλλας Ἀγοράς, εἰς ἃς ἐπεκτείνεται ἡ δρᾶσις τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν.

ΔΙΚΑΝΙΚΑΙ ΜΟΡΦΑΙ

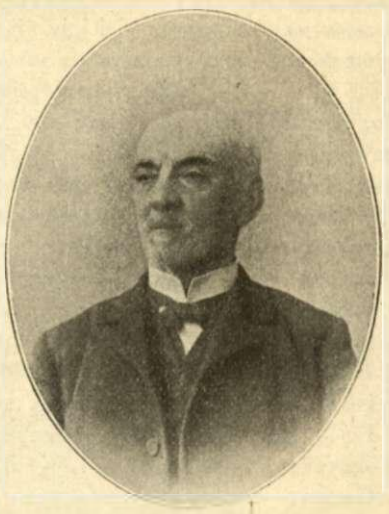

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΦΡΑΓΚΟΣ

Εἰς τὸ τελευταῖον τεῖχος τῆς «Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς Νομολογίας» τοῦ παρ' ἡμῖν διαπρεποῦς νομομαθοῦς κ. Σ. Μπαλάνου ἐδημοσιεύθη γλαφυρὰ πολλῆς δυνάμεως καὶ βαθέως ψυχολογημένη σκιαγραφία ἐξεχούσης ἐν Ἑλλάδι δικαστικῆς κορυφῆς ὄχι πρὸ πολλοῦ ἐκλιπούσης τοῦ ἀειμνήστου Παπαφράγκου. Τὴν σκιαγραφίαν ταύτην πιστότατα ἀποδίδουσαν τὰς γραμμὰς τῆς ἁδρᾶς ἐκείνης μορφῆς καὶ ὀφειλομένην εἰς τὸν ἔγκριτον δικηγόρον κ. Θ. Μαριολόπουλον ἀναδημοσιεύομεν κατωτέρω χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ἀληθείας».

Σεμνὴ καὶ συμπαθὴς μορφὴ ἐν τῷ νομικῷ κόσμῳ, ὁ Ἀθανάσιος Παπαφράγκος μετέστη ἀφ' ἡμῶν τῇ 5η Ἰουλίου 1907. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀρρήκτως συνεδέθη πρὸς τὸν δικαστικὸν κλάδον τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ὃν αὐτὸς κυρίως ἐπὶ εἰκοσαετίαν περίπου εἴτε ὡς Τμηματάρχης εἴτε ὡς Γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης διηύθυνεν.

Οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῶν Ὑπουργείων εἰσὶν οἱ κυριώτεροι καὶ οὐσιωδέστεροι παράγοντες τῆς Διοικήσεως, εἰσὶ τὰ θεμέλια, ἐφ' ὧν ἐστήρικται ὁ οἶκος τῆς καλῆς διοικήσεως. Δύναται ἄριστος ὑπουργὸς κακὴν ἔχων παρ' αὐτῷ ὑπηρεσίαν νὰ ὑποστῇ ναυάγια καὶ ἀντιθέτως μέτριος ἀνὴρ νὰ εὐδοκιμήσῃ, ἐὰν σώφρων καὶ εἰλικρινὴς ὑπηρεσία χειραγωγῇ αὐτόν. Ἀπὸ τοῦ 1872 μέχρι τοῦ 1890, ὅτε πλὴν μικρῶν διαλειμμάτων διηύθυνεν ὁ Παπαφράγκος τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης πολλοὶ ὑπουργοὶ

ἐντελῶς ἀδαεῖς τῶν δικαστικῶν πραγμάτων κατῆλθον τοῦ ὑπουργικοῦ θώκου χειροκροτούμενοι ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κόσμου ἐπὶ εὐδοκίμῳ διοικήσει, ἄλλοι δέ, ὧν ἡ βιαιότης τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἡ ἐκ πολιτικῆς ἰσχύος ἢ *πείρας ἐπικινδύνου* ἔπαρσις ἐφαίνοντο ὡς ἀπειλὴ κατὰ τῆς δικαστικῆς ἀνεξαρτησίας, ἀπροσδοκήτως ἐδείχθησαν εὐλαβεῖς πρὸς αὐτήν, διότι ἡ μετριοπάθεια καὶ ἡ σύνεσις τοῦ Παπαφράγκου συνεκράτει καὶ καθωδήγει τὴν χεῖρα αὐτῶν. Αἱ ἀρεταὶ τοῦ Παπαφράγκου ἐν τῇ διοικήσει ἦσαν ἄκρα μετριοπάθεια καὶ σύνεσις μεγάλη, πᾶσα δὲ αὐτοῦ ἐνέργεια ψυχρὰ καὶ λελογισμένη ἐμαρτύρει τὴν ἀμεροληψίαν καὶ εἰλικρίνειαν, δι' ὧν πρέπει πάντοτε νὰ κοσμῆται ὁ καλούμενος νὰ ἐφορεύῃ εἰς τὴν καλὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης. Ἐὰν εἰς ταῦτα προστεθῇ ἡ ἄπειρος ἀγαθότης καὶ ἡ ἄκρα τοῦ ἀνδρὸς χρηστότης, τότε ἐξηγεῖται διατί ὁ Παπαφράγκος ἦν οὐ μόνον τοῖς προϊσταμένοις ἀρεστὸς καὶ ἀπαραίτητος, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν διοικουμένων ἠγαπᾶτο. «Ἐπίφθονος, λέγει τις τῶν »ἀρχαίων, εἶναι δοκεῖ τοῖς πολλοῖς ἡ ὑπεροχὴ »τῆς ἀρχῆς καὶ τὸ ὑπέρογκον μισητὸν αὐτοῖς »καθίσταται, ἀλλ' ὅταν χρηστότητι καὶ φιλανθρωπείᾳ κρατῇ τὸ σεμνὸν καὶ αὐστηρὸν τῆς »ἐπικρατείας, ἐμμελὲς καὶ πρᾶον καὶ προσηνὲς »καὶ εὐπρόσιτον καθίσταται· καὶ τοῦτο μάλιστα »τὸ εἶδος ἡγεμονίας φιλεῖται ὑπὸ τῶν ἀρχομένων».

Εἶναι δύσκολον νὰ ἐννοηθῇ ὑπὸ τῶν ἀφισταμένων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πόσον εὐεργετικὴ ὑπῆρξεν εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον ἡ ἀφανὴς τοῦ Παπαφράγκου δρᾶσις. Ἡ στιβαρὰ τοῦ Ὄθωνος χείρ, ἥτις συνεκράτει τὰ πάντα ἐν τῇ διοικήσει σώζουσα ἀπὸ πάσης παρεκτροπῆς ἐξέλιπε, καὶ τὸ νέον Πολίτευμα εἰσήγαγεν κατὰ τὸ πλεῖστον ἀντὶ τῶν ἐπιλέκτων Ὑπουργῶν τοῦ δικαστικοῦ κλάδου, οὓς μετ' ἰδιαιτέρας στοργῆς ἐξέλεγεν ὁ Ὄθων, τοὺς Ὑπουργοὺς τῆς πολιτικῆς μετ' αὐτῶν δὲ τὴν ἀξίωσιν νὰ διέπῃ αὐτὴ τὰ πάντα. Ἡ ὀλίγον μετὰ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1864 ἐπελθοῦσα ἰσοβιότης δὲν ἦτο ἱκανὴ νὰ θέσῃ μόνη φραγμὸν εἰς τὰς παραβόλους ἀξιώσεις αὐτῆς, ἐχρειάζετο δὲ ὑπηρεσία θέλουσα καὶ δυναμένη νὰ ἀντιστῇ εἰς αὐτάς. Τότε (1872) ὁ Ἐπαμεινώνδας Δεληγεώργης, ἀληθῶς φιλελεύθερος, ἐννοῶν ὅτι ἡ ἐλευθερία ἄνευ δικαιοσύνης ἀποβαίνει ἀκολασία, καὶ ἀγαπῶν, ὡς ὅλοι ὅσοι καλοῦνται νὰ διαδραματίσωσι μέγα πρόσωπον ἐν τῇ πολιτικῇ, διοίκησιν χρηστὴν καὶ εὔκοσμον, ἐζήτησε νὰ μορφώσῃ καὶ ἀντιτάξῃ κατὰ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου τῆς παραλύσεως τοῦ δικαστικοῦ κλάδου, ὑπηρεσίαν χρηστὴν καὶ πεφωτισμένην ἔχουσαν τὸ ψυχικὸν σθένος νὰ ὑποστηρίζῃ καὶ ἐπιβάλλῃ τὴν φωνὴν αὐτῆς σώζουσα ἀπὸ παρεκτροπῶν, καὶ πρὸς τοῦτο τὸν Παπαφράγκον ἐκάλεσε νὰ διευθύνῃ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, τὴν διεύθυνσιν τῆς ὁποίας ὁ μετριόφρων ἀνὴρ ἀνέλαβε ὑπὸ τὸν τίτλον καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου, ἐχρειάσθη δὲ ἡ ἐπιβολὴ ἑτέρου ἐξόχου πολιτευτοῦ ἴσην ἔχοντος στοργὴν πρὸς τὸν δικαστικὸν κλάδον τοῦ Θρασυβούλου Ζαΐμη, ἵνα ἐν ἔτει 1877 ἐπὶ τῆς οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως ὁ Παπαφράγκος δεχθῇ τὸν βαθμὸν καὶ τὸν τίτλον τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως. Πῶς ἐπὶ μίαν περίπου εἰκοσαετίαν διεχειρίσθη τὸ ὑψηλὸν ἀξίωμα ὁ Παπαφράγκος δύνανται νὰ μαρτυρήσωσιν αἱ σημεριναὶ κορυφαὶ τοῦ δικαστικοῦ κλάδου. Τὸ ψυχικὸν τοῦ ἀνδρὸς σθένος βοηθούμενον καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων αὐτοῦ ἀρετῶν ἐπέβαλλεν οὕτως, ὥστε σπανίως καὶ προσκαίρως παρωράθη ἡ ἱκανότης, ἂν ποτε παρωράθη αὕτη, οὐδέποτε δὲ κατεδιώχθη ἡ χρηστότης. Ἄπειρα φέρονται περὶ τούτου ἀνέκδοτα ἐν τῷ δικαστικῷ κλάδῳ.

Γνωρίζων πρόσωπα καὶ πράγματα ὁ Παπαφράγκος δὲν περιωρίζετο μόνον νὰ διοικῇ καλῶς, τοποθετῶν παρὰ τοὺς ἀσθενεῖς, ἰσχυροὺς χαρακτῆρας, παρὰ τοὺς μετρίους, ἱκανωτάτους δικαστάς, καὶ καταρτίζων οὕτω τὰ διάφορα Δικαστήρια, ὥστε οὐδὲν ἐξ αὐτῶν νὰ μένῃ ἐνδεὲς ἀρετῆς καὶ ἱκανότητος, ἀλλὰ καὶ μετεῖχε πάσης νομοθετικῆς ἐργασίας ἐν τῇ προπαρασκευῇ τῶν δικαστ. Νόμων. Οὐδὲν νομοθετικὸν ἔργον τῆς ἐποχῆς ἐγίνετο χωρὶς ὁ Παπαφράγκος ἐνεργῶς νὰ μετέχῃ αὐτοῦ, πλείστων δὲ Νόμων χρησιμωτάτων τὴν πρωτοβουλίαν αὐτὸς ἔσχεν. Παρηκολούθησα τὸν Παπαφράγκον ἐν τῷ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ Ἀθηνῶν δικηγοροῦντα τότε (1896—1897) κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ δικηγορικῶν Συλλόγων καὶ εἶδον ὅτι ἡ εὐστοχία τῶν παρατηρήσεών του καὶ ἡ ἀρτιότης τῆς διατυπώσεως αὐτῶν καθίστων αὐτὸν παράγοντα ἀπαραίτητον πρὸς πᾶσαν σοβαρὰν νομοθετικὴν ἐργασίαν. Ὅτε ἐπέκειτο ἡ κατάληψις τῆς Θεσσαλίας οἱ Πρέσβεις τῶν μεγάλων Δυνάμεων κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἠξίωσαν νὰ ψηφισθῇ Νόμος κανονίζων τὰ τῆς ἐπιμόρτου καλλιεργείας ἐν πνεύματι προστασίας τῆς μεγάλης ἰδιοκτησίας, ἣν ἀνεπαρκῶς κατὰ φιλαρπάγων τυχὸν διαθέσεων τῶν καλλιεργητῶν ἔκρινον προστατευομένην διὰ τοῦ κρατοῦντος παρ' ἡμῖν δικονομικοῦ συστήματος. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐν σπουδῇ συνελθὸν ἀπεφάσισε τὴν σύγκλησιν τῆς Βουλῆς πρὸς τοῦτο, ἀλλὰ σπεύδων ὁ Παπαφράγκος ὑποδεικνύει εἰς τὸν τότε Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὅτι ἡ ὑπάρχουσα Νομοθεσία ἐπαρκῶς προβλέπει καὶ προστατεύει τὴν ἰδιοκτησίαν κολάζουσα ὡς ἀδίκημα διὰ τοῦ ἄρ. 372 § 1 ποιν. Νόμου τὰς κατὰ τῶν ἰδιοκτητῶν στάσεις καὶ ἁρπαγὰς τῶν ἐπιμόρτων καλλιεργητῶν, προκαλῶν δὲ γνωμοδότησιν τοῦ ἀειμνήστου Οἰκονομίδου ὑποβάλλει ταύτην διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τοὺς Πρέσβεις, οἵτινες ἀποδεχθέντες αὐτὴν παρῃτήθησαν τὴν ἀξίωσιν τῆς ἐπιψηφίσεως Νόμου εἰδικῶς προβλέποντος τοιαύτην περίστασιν. Ὁ γνωρίζων τὰς τότε πολιτικὰς συνθήκας καὶ τὰ ἐπακολουθήσαντα τὴν προσάρτησιν, ἐκεῖνος δύναται νὰ ἐννοήσῃ ὁποίους κινδύνους ἐθνικοὺς ἠδύνατο νὰ γεννήσῃ μία τοιαύτη ἀναβολὴ τῆς καταλήψεως.

Ὁ Παπαφράγκος δὲν διέπρεψε μόνον ἐν τῇ διοικήσει, διεκρίθη καὶ ὡς δικαστικὸς καὶ ὡς δικηγόρος. Φέρων ὁ Παπαφράγκος ἐκ τῶν πανεπιστημιακῶν αὐτοῦ σπουδῶν ὅλα τὰ ἐφόδια ὅσα ἡ ἐποχὴ ἠδύνατο νὰ παράσχῃ εἰς νέον φιλόπονον καὶ φιλότιμον, διεπλάσθη ἐν τῇ πρακτικῇ ἄρτιος ὑπὸ τὸν μέγαν διδάσκαλον τὸν Πέτρον Παπαρρηγόπουλον. Ὁ ὑπέροχος ἐκεῖνος ἀνὴρ ὁ μετὰ τοῦ πολλοῦ Οἰκονομίδου εἰσαγαγὼν ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐπιστημονικῆς θεωρίας ἐν τῇ πράξει καὶ καθιερώσας ἰδίαν σχολὴν λόγων ἀναιρέσεως μετὰ τῆς λεπτῆς ἀκριβολογίας, ἥτις τὸν ἐχαρακτήριζε, δὲν ἦτο μόνον ἔξοχος ἐπιστήμων, ἀλλὰ καὶ τύπος διδάσκων διὰ τοῦ παραδείγματος τὴν θρησκευτικὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος, ἦτο ὁ φιλόστοργος διδάσκαλος ὁ μετὰ στοργῆς παρακολουθῶν τὴν νεολαίαν καὶ καθοδηγῶν αὐτὴν εἰς τὴν μετ' ἀρετῆς ἄσκησιν τῆς ἐπιστήμης. Κατέχων τότε ἐν Ἀθήναις τὸ ὑψηλὸν ἀξίωμα τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν ἐθεώρει ὅτι, ὅπως ἐφορεύῃ ὄντως ἐπὶ τῶν Δικαστηρίων δὲν ἤρκει νὰ ὑποβάλλῃ ἁπλῶς προτάσεις ἐπὶ τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων, ἀλλ' ἦν αὐτῷ ἐπιβεβλημένον καὶ νὰ λαμβάνῃ αὐτοπροσώπως μέρος εἰς τὰς πολιτικὰς συνεδριάσεις τοῦ Ἐφετείου γνωμοδοτῶν ἐπὶ τῶν ἐξ ἑκάστης ὑποθέσεως ἀναφυομένων ζητημάτων, καὶ πρὸς τοῦτο ἔχων τότε παρ' αὐτῷ ὡς ὑπογραμματέα τὸν Παπαφράγκον ἐκάλει νὰ προπαρασκευάζῃ μελετῶν τὰς δικογραφίας τὸ πραγματικὸν ἑκάστης ὑποθέσεως καὶ χωρίζων τὰ προκύπτοντα νομικὰ ζητήματα, νὰ ἐκφράζῃ ἰδίαν ἐπ' αὐτῶν γνώμην. Ἡ προπαρασκευὴ αὕτη ὑπῆρξεν ἡ σχολή, ἥτις διέπλασεν ἐν τῇ πρακτικῇ τὸν Παπαφράγκον ἐπιστήμονα, οἷος ἐδείχθη, ὅτε βραδύτερον κατέλαβε θέσιν Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν (1866—1872).

Ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν Εἰσαγγελικῶν καθηκόντων δὲν διεκρίθη μόνον ἐπὶ νομικῇ μορφώσει ὁ Παπαφράγκος διὰ τῆς εὐχερείας, μεθ' ἧς ἔλυε ὀρθῶς τὰ ἑκάστοτε προκύπτοντα ζητήματα ἐν παντὶ κλάδῳ τοῦ δικαίου, καὶ τῇ ἀμερολήπτῳ ἀπονομῇ τῆς δικαιοσύνης, ἀλλὰ πρωτίστως καὶ ἰδίως διὰ τὸν χαρακτῆρα, τὸν πείθοντα διὰ τῆς γλυκύτητος, καὶ ἐπιβάλλοντα διὰ τοῦ πρέποντος. Ὁ Παπαφράγκος δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ὁ κατ' ἐξοχὴν εὐπρεπὴς ἄνθρωπος καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς οὗτος ἐξηγεῖ τὸ μυστήριον, δι' οὗ τοῖς πᾶσιν ἐπεβάλλετο. Περὶ αὐτοῦ δὲ εὐλόγως δύναται ῥηθῇ ὅ,τι καὶ περὶ Φωκίωνος «οὐ τοσοῦτον ὁ λόγος, ὅσον ὁ τρόπος πείθειν δύναται». Τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦτον ὡς ἄριστα μαρτυρεῖ τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτον λαβὸν χώραν ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ Κεφαλληνίας, ἔνθα διετέλει κατὰ τὸ 1866 Εἰσαγγελεύς.

Διχαζομένων ἐνστάσεων κατὰ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων τοῦ Δήμου Παλέων ἠγόρευσεν ἐπὶ μακρὸν ὁ Γεώργιος Τυπάλδος Ἰακωβάτος μετὰ τῆς δηκτικότητος ἐκείνης, ἥτις ὑπὸ τύπον παραδόξου ἐχαρακτήριζε τὸν μεγαλοφυᾶ ἐκεῖνον ἄνδρα. Τὸν ἀντίπαλον αὐτοῦ παρεκτραπέντα ἴσως εἰς βαρείας ἐκφράσεις ἐζήτησε νὰ διακόψῃ ὁ Πρόεδρος, ἀλλὰ τότε ἠγέρθησαν ὑπό τινων μομφαὶ κατὰ τοῦ Προέδρου ἐπὶ μεροληπτικῷ περιορισμῷ τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου· ὁ γνωρίζων τὸν φιλόνομον ἀλλὰ καὶ ὑπερήφανον λαὸν τῆς Κεφαλληνίας καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ, ἐκεῖνος μόνον ἐννοεῖ τί ἐκ τούτου ἠδύνατο νὰ ἐπακολουθήσῃ. Τὸ ἀκροατήριον διῃρέθη εἰς δύο στρατόπεδα, τὰ ξύλινα καθίσματα ἐθραύσθησαν καὶ διὰ τῶν τεμαχίων αὐτῶν ὡς δι' ὅπλων ἐμάχοντο λυσσωδῶς αἱ ἀντιμαχόμεναι μερίδες, τὸ Δικαστήριον ἔντρομον ἀπεχώρησεν εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον τῶν διασκέψεων, ἡ δὲ ἐπελθοῦσα δημοσία δύναμις δὲν ἠδύνατο οὔτε τὴν τάξιν νὰ συγκρατήσῃ οὔτε τὴν ἐπικειμένην αἱματηρὰν ῥῆξιν νὰ προλάβῃ. Τότε ἀναφαίνεται ἡ σεμνὴ καὶ ἐπιβάλλουσα τοῦ Παπαφράγκου μορφή, ὅστις κατὰ τὴν «Ἐπαγρύπνησιν», ἐφημερίδα ἐκδιδομένην ἐν Κεφαλληνίᾳ κατὰ τὸ 1866, ἐξ ἧς παραλαμβάνω τὸ ἀνέκδοτον τοῦτο «ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ βήματος μεθ' ἑλληνικῆς παρρησίας ἐπέβαλεν ἐν ὀνόματι τοῦ Νόμου εἰς »τοὺς συμπλακέντας νὰ καθησυχάσωσιν, ὅπερ »παραυτίκα καὶ ἐγένετο, εἶτα δὲ προσκαλέσας »τοὺς δικαστὰς ἐκάθησεν εἰς τὰς ἕδρας των καὶ »αὐτὸς λαβὼν τὸν λόγον κατέδειξεν λίαν εὐστόχως καὶ νουνεχῶς τὴν ἄκραν αὐτοῦ καλοκἀγαθίαν καὶ σπανίαν ἱκανότητα ἐκφράσας προσηκόντως τὴν μεγάλην του διὰ τὸ γεγονὸς δυσαρέσκειαν καὶ συνάμα νουθετήσας καὶ ἐπιπλήξας τοὺς μὴ σεβασθέντας τὸν ἱερὸν τῆς Θέμιδος βωμόν. Ἡ ἀγόρευσίς του ἦτο τόσον θελκτική, ὥστε τὰ μάλα συνεκίνησε τοὺς παρεστῶτας καὶ ὡς νὰ μὴ εἶχέ τι προηγηθῇ διέμενον ἐν ἠρεμίᾳ ψυχῆς καὶ οὐδὲν ἄλλο ἠκούετο εἰμὴ ὁ ἦχος τῶν ἐπευφημιῶν, αἵτινες παρ' ὅλων ἀπεδίδοντο εἰς τὸν διακεκριμένον ἐκεῖνον ἄνδρα, ὅστις διὰ μόνης τῆς παρουσίας του καὶ τοῦ σεβασμοῦ, ὃν ἐκέκτητο ἐκ τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς του κατόρθωσεν ὅ,τι ἡ ἔνοπλος δύναμις »δὲν ἠδυνήθη νὰ πράξῃ».

Τοιοῦτος, ἐν ὠχρᾷ σκιαγραφίᾳ, ὑπῆρξεν ὁ δημόσιος τοῦ ἀνδρὸς βίος. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ ὁ Παπαφράγκος ὑπῆρξε πρότυπον ἀγαθοῦ καὶ χρηστοῦ πολίτου, πολλὰ διὰ τοῦ παραδείγματος διδάσκων, ἀγήρως δ' ἔσται ἡ μνήμη αὐτοῦ ὡς ὅλων τῶν ἐν ἀρετῇ βιωσάντων.

Οὔτοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν
ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος ἁ δ' ἀρετὰ
καὶ θανοῦσι λάμπει.

Θεόδ. Μαριολόπουλος

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ—ΚΡΙΣΕΙΣ—ΣΧΟΛΙΑ

★ Βεβαιοῦται ἐξ ἐπισήμου πηγῆς ὅτι οἱ γάμοι τοῦ βασιλόπαιδος Γεωργίου μετὰ τῆς πριγκηπίσης Μαρίας Βοναπάρτου θὰ τελεσθοῦν ἐν Ἀθήναις μεταξὺ τῆς 5 καὶ 15ης προσεχοῦς Νοεμβρίου.

★ Ἀρκετὸς θόρυβος ἐπροκλήθη ἐκ τῆς αὐθαιρέτου συλλήψεως ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ ὀργάνων τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας τοῦ καβάση τῆς Ἑλλην. Πρεσβείας Χιοτάκη καθ' ἣν στιγμὴν ἐξήρχετο οὗτος ὁπλοπωλείου τινός, εἰς ὃ εἶχεν εἰσέλθη πρὸς ἀγορὰν σφαιρῶν διὰ τὸ περίστροφον τοῦ ἡμετέρου στρατ. ἀκολούθου κ. Κοντογιάννη. Ὁ καβάσης ἀπελύθη ἀμέσως δοθείσης τῆς τουρκικῆς ἐξηγήσεως τοῦ «Γιαγνὶς Ὀλντοῦ».

★ Τὴν ἑβδομάδα αὐτὴν ἐνέσκηψεν εἰς Ἀθήνας ἐπιδημία . . . ἀνακαλύψεως ἀπατεώνων καὶ καταχραστῶν. Μεταξὺ ὅλων ἐξέχουσαν μορφὴν ἀποτελεῖ ὁ Κερκυραῖος Γεώργιος Μανιάκης, ὁ ὁποῖος ἐξεμεταλλεύετο τὸ ὄνομα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ ἐλάμβανε χρήματα πολλὰ παρὰ πολλῶν καὶ διαφόρων ὑποσχόμενος ὅτι αὐτὸς καθὸ *φίλτατος* τῷ κ. Θεοτόκη θὰ τελειώσῃ τὰς ὑποθέσεις των! Ὁ Μανιάκης ἐν τούτοις ἀποκρούει τὰ εἰς αὐτὸν ἀποδιδόμενα κατορθώματα, ἀφήνει δὲ νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι δύναται νὰ προβῇ εἰς ἀποκαλύψεις πολὺ σκανδαλώδεις δι' ἄλλα πρόσωπα.

★ Ἐπίσης ἐξηφανίσθη—συλληφθεὶς ὅμως ἐν Ἀμφίσσῃ—ὁ ταμίας τοῦ ἐν Πειραιεῖ καπνεργοστασίου Σβίγγος ἐλλειμματίας 9.000 δρ.

★ Ἐδημοσιεύθησαν καὶ οἱ περιλάλητοι διορισμοὶ νέων εἰσαγγελέων, διορισθέντων 5 ἐκ τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἕνας εἰρηνοδίκης. Παρελείφθη ὁ βεβαιότατος ὑπὸ πάντων θεωρούμενος πρωτοδίκης κ. Ἀνδ. Χαλκιόπουλος ὁ ἔχων ἴσως τὰ περισσότερα ὑπηρεσιακὰ ἐφόδια διὰ τὴν θέσιν τοῦ εἰσαγγελέως. Ἂς εἶνε καλὰ ὁ χαριτόβρυτος ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ὁ ὁποῖος τόσον καλὰ ξέρει ν' ἀμείβῃ τοὺς ἱκανοὺς καὶ εὐσυνειδήτους ὑπαλλήλους!

★ Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ *θριαμβευτικὴν* ἀνὰ τὴν Θεσσαλίαν περιοδείαν ἐπιστρέψας εἰς Ἀθήνας ἐνόμισεν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐκθέσῃ διὰ τοῦ Τύπου τὰς ἐντυπώσεις του. Καὶ ἕνα πρωῒ ὅλαι αἱ ἐφημερίδες ἐβγῆκαν μὲ πομπώδεις τίτλους μιᾶς ὑπουργικῆς συνεντεύξεως. Ὁ κ. Σιμόπουλος εἶπε πολλὰ καλὰ πράγματα διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν προσφύγων, ἐπετέθη δὲ μετὰ περισσοῦ σαρκασμοῦ κατὰ τῶν ἐργοδηγῶν, τοὺς ὁποίους ἔστειλεν εἰς Θεσσαλίαν ὁ συνάδελφός του κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, οὓς ἐχαρακτήρισεν ὅλους ἀχρήστους καὶ φυγοπόνους! Ὁ κ. Καλογερόπουλος εὐλόγως συγκινηθεὶς ἐκ τῆς ἀπροσδοκήτου ταύτης συναδελφικῆς ἀβρότητος ἀνταπέδωκε τὴν εἰρωνείαν τὴν ἑπομένην εἰπὼν ὅτι ὁ κ. Σιμόπουλος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκφρασθῇ κατὰ παρόμοιον τρόπον καὶ τόσον ἀνακριβῶς, διότι οἱ ἐργοδηγοὶ οὓς ἔστειλεν ἦσαν οἱ καλλίτεροι. Καὶ ἀπειληθείσης φαίνεται μικρᾶς καταιγίδος, ὁ κ. Σιμόπουλος ἐδέησε νὰ διαψεύσῃ ὅσα εἰς τοὺς δημοσιογράφους ἀνεκοίνωσεν ἐπιρρίψας τὴν... *διαστροφὴν* τῶν λόγων του εἰς τοὺς λαβόντας τὴν μετ' αὐτοῦ συνέντευξιν συντακτῶν τῶν ἐφημερίδων. Οἷα ὅμως ὁμόβροντος καὶ πανηγυρικὴ ἡ διάψευσις τοῦ κ. Σιμοπούλου ὑπὸ τῶν τελευταίων δι' ἐπιστολῆς των πρὸς ὅλας τὰς ἐφημερίδας! Ὁ κόσμος γελᾷ ἀκόμη καὶ θὰ γελᾷ μὲ τὸ θέαμα ἑνὸς ὑπουργοῦ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διαψευδομένου ὑπὸ ὅλων τῶν ἐφημερίδων! Ὁ κ. Ῥάλλης θὰ εἶνε εὐχαριστημένος ὅτι μιὰ φορὰ ἐρρίχθησαν ἐπὶ τέλους: καὶ τοῦ Σιμοπούλου αἱ ἐφημερίδες!..

★ Ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Διάδοχος πληροφορηθέντες ἐκ τηλεγραφήματος τοῦ κ. Ζαΐμη περὶ τῆς ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς, ἧς ἔτυχον ἐν Κρήτῃ οἱ διὰ τὴν διοργάνωσιν τῆς πολιτοφυλακῆς κατελθόντες Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ ἐτηλεγράφησαν ἐκφράζοντες τὴν ἀγαλλίασίν των ἐπὶ τούτῳ. Ἐξ ἄλλου ἀπὸ τὸ κατ' ἐξοχὴν εἰρηνικὸν αὐτὸ γεγονὸς τῆς καθόδου τῶν ἀξιωματικῶν ἐταράχθη ὡς μὴ ὤφειλεν ἀλλὰ καὶ ὡς συνήθως τὸ Γιλδίζ, φοβούμενον μὴ πάθουν τίποτε οἱ Μουσουλμάνοι τῆς Κρήτης καὶ ἀνηνέχθη μάλιστα πρὸς τὰς Δυνάμεις. Ἀλλ' ἂς ἡσυχάσῃ τὸ Δοβλέτι καὶ οἱ Μουσουλμάνοι τῆς Κρήτης εἶνε ἀσφαλέστεροι καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν χαμαρίλλαν τοῦ Γιλδὶζ εἰς τὰ φρούριά της!

★ Φαίνεται ὅτι εὐοδοῦται ἐφέτος ἡ ὡραία ἰδέα περὶ συσσιτίου τῶν φοιτητῶν, τὸ ὁποῖον εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ ὁ πυρὴν διαφορετικῆς συγκροτήσεως τῶν φοιτητικῶν μας κύκλων.

★ Καὶ περὶ Βουλῆς ἀκόμη λόγος! Ἡ Κυβέρνησις φαίνεται ὡς νὰ εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς τὸν Ἰούλιον! Τὸ πιθανώτερον ὅτι θὰ ἔχωμεν ἀναβολὴν διὰ τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἢ τοὐλάχιστον διὰ τὴν 20ην Νοεμβρίου! Συμπίπτουν ἀκόμη καὶ οἱ γάμοι τοῦ βασιλόπαιδος Γεωργίου. Καὶ ἡ Κυβέρνησις θὰ εἶνε πολὺ ἀπησχολημένη! Ἐν τῷ μεταξὺ ἔχομεν τάς... Βουλὰς τῶν Δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὅπου δεινοὶ καὶ ἐμφύλιοι συνάπτωνται ἀγῶνες διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου τοῦ Δημ. Συμβουλίου. Πολλοὶ γὰρ οἱ φιλόδοξοι ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τοῦ αὐτοῦ κόμματος! Ἐν Ἀθήναις Βουρνάζος καὶ Σόλων καὶ Ἠλιόπουλος. Ἐν Πειραιεῖ Σπηλιώπουλος, Βούρβουλης, Ἀργυρίου.

★ Νέαι Βουλγαρικαὶ θηριωδίαι ἀγγέλλονται ἐκ Μακεδονίας. Πολυπληθὴς συμμορία κομιτατζήδων ὑπὸ ἄγνωστον ἀκόμη ἀρχηγὸν ἐπεδραμοῦσα νύκτωρ εἰς τὸ παρὰ τὸ Μοναστήριον ἑλληνικὸν χωρίον Ράκτοβον μετέβαλεν αὐτὸ εἰς σωρὸν ἐρειπίων καταστρέψαν καὶ πυρπολῆσαν 120 ἐν ὅλῳ οἰκίας του ἐκ τῶν 130. Σκηναὶ φρίκης διεδραματίσθησαν κατὰ τὴν ἄνανδρον ἐπίθεσιν. Ἄνδρες ἄοπλοι, γυναῖκες, παιδιὰ ἐσφάγησαν, ἄλλοι ἐκάησαν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων παραμένει ἀκόμη ἄγνωστος. Ὁ ἐν Μοναστηρίῳ πρόξενος κ. Δημαρᾶς ἔσπευσεν ἐπὶ τόπου κομίζων βοηθήματα πρὸς τοὺς ἀτυχεῖς παθόντας. Ἡ συγκίνησις καὶ ἐξέγερσις ἐν Μακεδονίᾳ ἐκ τοῦ νέου Βουλγαρικοῦ κακουργήματος εἶνε μεγίστη.

Ἐπίσης ἄλλη Βουλγαρικὴ συμμορία ἔξωθεν τοῦ Μελενικοῦ ἐφόνευσεν ἓξ Ἕλληνας ἀγωγεῖς μεταφέροντας σταφυλάς.

Εἰς δὲ τὸ τμῆμα Σερρῶν ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι σήμερον ἐφονεύθησαν 19 Ἕλληνες καὶ δύο μόνον Βούλγαροι καὶ αὐτοὶ ὑπὸ ὁμοφύλων των. Κατόπιν τῆς νέας ταύτης τρομοκρατικῆς περιόδου προβλέπεται ὅτι ἡ χαλαρωθεῖσα πρὸς στιγμὴν Μακεδονικὴ ἄμυνα θὰ ἐπαναρχίσῃ φανατικωτέρα καὶ ἀγριωτέρα κατὰ τῶν λυσσαλέων λύκων τῆς Σόφιας.

★ Ὁ Γερμανὸς ἀρχικαγγελλάριος Μπύλωφ ἐπιβαίνων αὐτοκινήτου ἀγοραίου παρέσυρε καὶ ἔκοψε μίαν γραῖαν εἰς τὸ Βερολῖνον. Ἀλλ' ὡς πολὺ ἔξυπνα παρατηρεῖ τὸ «Σκρὶπ» δὲν τὸ *ἔκοψε* καὶ λάσπη, ὅπως τὸ *ἔκοψε* ὁ υἱὸς τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ βουλευτής, κ. Νῖκος ἀφοῦ ἔκοψε τὴν Βαμβακᾶ!

★ Ὡς γεγονὸς δύναται ν' ἀναγγελθῇ ὅτι ὁ κ. Ν. Σιμόπουλος μετὰ ἕνα μῆνα θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀθήνας. Τὸ διάταγμα τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς θὰ ἔχῃ ἕως τοτε δημοσιευθῇ καὶ θὰ ἔχῃ ἀρχίσῃ πάλιν ἡ *ἀσυλία* διὰ τὸν φυγόδικον.

★ Θρίαμβος δύναται ἀσφαλῶς νὰ χαρακτηρισθῇ τοῦ ἱεροῦ δικαιώματος τῆς ψήφου ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐπικύρωσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πλημμελειοδικείου Τριπόλεως, δι' ἧς εἶχε καταδικασθῇ ὁ ἐπιτυχὼν δήμαρχος Πάρνωνος τῆς Κυνουρίας Γαλανὸς ἐπὶ ἐκλογικαῖς παραβάσεσιν εἰς ὀκτάμηνον φυλάκισιν καὶ πενταετῆ στέρησιν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων. Τὴν κατηγορίαν εἶχεν ὑποστηρίξει ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου παραστὰς ὡς ἰδιώτης κατήγορος ὁ βουλευτὴς Κυνουρίας κ. Χαράλαμπος Βοζίκης.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ,,

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ.—Ἀπὸ τὰ ὀλίγα ἀληθῶς ἀπαστράπτοντα καὶ πλουσιώτατα κέντρα τοῦ καλοῦ κόσμου τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ξένων τὸ «Παγκόσμιον Ζαχαροπλαστεῖον» τῶν φιλοπροόδων καὶ δραστηρίων κ.κ. Ν. Γιαλούση καὶ Λεμονάκη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου κάτωθεν τῶν γραφείων τοῦ «Χρόνου». Ὑλικὰ ἐξαίσια, καθαριότης στίλβουσα, περιποίησις μοναδικὴ καὶ τέχνη ἀπαράμιλλος ἔχουν καταμαγεύσει τὴν ἐκλεκτοτέραν Ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν, τῆς ὁποίας ἀπὸ τὰ ὡραιότερα ραντεβοῦ εἶνε τὸ «Παγκόσμιον Ζαχαροπλαστεῖον».

ΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ ΑΘΗΝΑΙΟΝ—Τὸ πασίγνωστον ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Ὁμονοίας καφενεῖον «Ἀθήναιον» εὗρε τὸν ἄνθρωπόν του εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ νέου διευθυντοῦ του καὶ ἰδιοκτήτου τοῦ κοσμαγαπήτου φίλου κ. Γεωργίου Χρυσοσπάθη. Τελείως ἀνακαινισθὲν καὶ πλουσίως εὐτρεπισθὲν τὸ «Ἀθήναιον» ὑπὸ τὴν φιλοπρόοδον καὶ ὑποχρεωτικὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Γ. Χρυσοσπάθη τὸ «Ἀθήναιον» κατέστη ἀπὸ τὰ στολίσματα τῆς Ὁμονοίας καὶ τὰ μᾶλλον πολυσύχναστα Ἀθηναϊκὰ κέντρα. Ὁ διευθυντής του εἶνε ἄξιος θερμῶν συγχαρητηρίων.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟΝ—Τοῦ κ. Ἀναστασίου Φαληρέα εἰς τὴν διασταύρωσιν ἁγίου Μάρκου καὶ Μιλτιάδου παρὰ τὴν Χρυσοσπηλαιώτισσαν.—Ψωμὶ εὐῶδες καὶ ἀφρόπλαστο, ζυγίζον εἰς τὴν ὀκᾶν καὶ παραπάνου. Ψωμὶ ἐπίτηδες διὰ τοὺς ζαχαροδιαβητικούς, ὑπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν ἐπίβλεψιν καὶ κατασκευὴν τοῦ ἀνοικτόκαρδου ἰδιοκτήτου του κ. Φαληρέα.

ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΜΑΣ

Ὁ κ. Δημήτριος Ἀνδριόλας καὶ ἡ δεσποινὶς Σταματίνα Παπαντωνάτου ἀντήλλαξαν δακτύλιον ἀρραβῶνα ἐν Λίμνῃ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν νὰ παρακολουθήσουν ἐξ ἀρχῆς τὴν σειρὰν τῆς θαυμασίας περὶ Ἑλλάδος διαλέξεως τοῦ Μπὲρλ καὶ τὸ χιουμοριστικώτατον «ταξειδάκι εἰς τὸν Ἄρην» ὡς καὶ τὴν ἐνδιαφέρουσαν ἱστορίαν τῆς Μουσικῆς ἐν Ἑλλάδι, δύνανται νὰ λάβουν ὅλα τὰ προηγούμενα φύλλα δωρεὰν ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας. Εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀποστέλλονται καὶ ἐλεύθερα ταχ. τελῶν.

Ἐκ τῶν Καταστημάτων Κωνσταντινίδου

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Εἰς τὸ Δικαστήριον.

—Τί ἔγεινε κατόπιν, ἀφ' οὗ ὁ κατηγορούμενος σοῦ ἔδωκε τὸ χαστοῦκι; ἐρωτᾷ ὁ δικαστής.

— Μοῦ τράβηξε τὸ τρίτο.

— Πῶς; τὸ τρίτο;

— Τὸ δεύτερο, κύριε δικαστά, τοῦ τὸ ἔδωκα ἐγώ.

—

— Πές μου, Λουλοῦκα, ὅταν ἔχῃς τέσσαρα μῆλα, καὶ σοῦ δώσῃ ἄλλα τέσσερα, τί θὰ ἔχῃς τότε ;

— Πόνο στὸ στομάχι.

—

— Τί τό, ἔμαθες τὸ ἀλφάβητο;

— Μάλιστα, κύριε.

— Τί γράμμα ἔρχεται ὕστερ' ἀπὸ τὸ Α ;

— Ὅλα τὰ ἄλλα, κύριε.

—

— Πόσων ἐτῶν εἶσαι, πουλάκι μου;

— Εἶμαι ἓξ ἐτῶν στὸ σπῆτι καὶ τριῶν ὅταν πηγαίνωμε μὲ τὸν σιδηρόδρομο.

—

— Γιατὶ δέν ἦλθες ὅταν ἐκτύπησα;

— Δὲν ἄκουσα τὸ κουδοῦνι, κύριε.

— Ἄλλη φορά, ὅταν δὲν ἀκούσῃς τὸ κουδοῦνι νὰ ἔρθῃς νὰ μοῦ τὸ πῇς ἀμέσως.

—

Ὁ σύζυγος, ἡ σύζυγος καὶ ἡ πεθερὰ κάθηνται τριγύρω ἀπὸ τὸ τραπέζι.

Ἡ σύζυγος ἀναγινώσκων.—Χθὲς ἀπέθανε εἰς τὴν συνοικίαν τῆς Βάθειας ἕνας ἀτυχὴς γέρων, ἐν μέσῳ τῶν κοπετῶν τῆς οἰκογενείας του καὶ τῆς πεθερᾶς του· ὁ ἀποθανών, ὑμόδειγμα συζύγου, δὲν ἐξῆλθε τῆς οἰκίας του τὸ βράδυ οὔτε μίαν φοράν, κατὰ τὰ 43 ἔτη τοῦ ἐγγάμου βίου του.

Ἡ πενθερά.—Ἀκοῦς, παιδί μου ; 43 ἔτη παντρεμμένος χωρὶς νὰ ἐξελθῃ οὔτε μίαν νύκτα ! Οὔτε λέσχαις, οὔτε καφενεῖα . . .

Ὁ σύζυγος εὐφυέστατος ἄνθρωπος ἐξακολουθεῖ τὴν ἀνάγνωσιν.—Δὲν ἐξήρχετο οὔτε τὴν ἡμέραν, καθόσον ὁ δυστυχὴς ἦτο παράλυτος.

—

Ὁ κ. τραπεζίτης δὲν ἐννοεῖ νὰ μεταπεισθῇ καὶ παρ' ὅλας τὰς περὶ τοῦ ἐναντίου διαβεβαιώσεις ἐπιμένει λέγων εἰς τὸν ἀμαξηλάτην του :

—Δὲν ἀκούω τίποτε, Πέτρο, αὐτὸ τὸ ἄχυρο δὲν ἀξίζει τίποτε.

—Ὁ κύριος τὸ ἐδοκίμασε ; ἀπαντᾷ ἐκεῖνος.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΝΕΑ

★ Οἱ γάμοι τοῦ βασιλόπαιδος Γεωργίου τελοῦνται ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Νοεμβρίου. Ὁ Βασιλεὺς εἶνε ἤδη ἐν Παρισίοις, ὁπόθεν ἀναχωρῶν μετὰ τοῦ βασιλόπαιδος Γεωργίου θὰ εὑρίσκεται ἐν Ἀθήναις περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνός.

★ Μεγάλαι καταστροφαὶ ἐκ σεισμῶν καὶ πλημμυρῶν ἐγένοντο εἰς τὴν Καλαβρίαν τῆς Ἰταλίας. Χωρία ὁλόκληρα κατεστράφησαν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων ὑπερβαίνει τὰ 600.

★ Ὁ κ. Ν. Σιμόπουλος ἐπανελθὼν ἐξ Εὐρώπης ἐκλήθη εἰς ἀπολογίαν ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Λογοθέτου διὰ τὸν φόνον τῆς Βαμβακᾶ. Ἡ ἐκδίκασις ἐν τούτοις τῆς ὑποθέσεως ἵνα μὴ παρατείνεται ἡ κωμῳδία πρέπει νὰ τελειώσῃ **πρὸ** τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος τῆς Συγκλήσεως τῆς Βουλῆς !

★ Σήμερον συγκροτεῖται πάνδημον συλλαλητήριον εἰς τοὺς Στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ἵνα διαμαρτυρηθῇ ὁ λαὸς διὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Ρακόβου.

★ Ὁ Ταχ. διανομεὺς Παπαδημητρίου συνελήφθη προχθὲς ἐπ' αὐτοφώρῳ ὑπεξαιρῶν περὶ τὰς 25 συστημένας ἐπιστολὰς ἐξ Ἀμερικῆς.

ΥΓΙΕΙΝΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

ΔΙΑ ΜΠΟΤΤΑΔΑ

Τελευταία τελειοποίησις διὰ καταστήματα καὶ οἰκογενείας

STUTE BLUMENTHAL - HANNOVER

Ἀντιπρόσωπος : Μ. Σ. ΣΙΑΚΚΗΣ

Τῶν παγκοσμίων καραμελῶν

J. C. KLENE et Co ROTTERDAM

Ἀντιπρόσωπος εἶνε ὁ κ.

Μ. Σ. ΣΙΑΚΚΗΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ—Διπλωματοῦχος τῆς Γερμανικῆς καὶ Γαλλικῆς γλώσσης ζητεῖ παραδώσεις.

Πληροφορίαι. Ὁδὸς Σόλωνος 106.

ΤΡΙΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ **ΚΛΗΡΩΣΙΣ** τῆς 28 Ὀκτωβρ. (10 Νοεμβρίου). τῆς 30 Δεκεμ. (12 Ἰανουαρ. 1908) **1907**

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔτους 1907.

Ἕκαστον γραμμάτιον παρέχει συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος ἑκάστης κληρώσεως.

ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ **Δραχ. 675,000 Δραχ.**

Ἕκαστον γραμμάτιον ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν κληρώσεων τιμᾶται Δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

Ἓν Μέγα Κέρδος	ἐξ	100,000	Δρ.
Ἓν Κέρδος	»	25,000	»
Ἓν Κέρδος	»	10,000	»
Τρία Κέρδη ἐκ 5,000	»	15,000	»
Πέντε Κέρδη ἐκ 1,000	»	5,000	»
411 Κέρδη ἐξ 100	»	41,100	»
578 Κέρδη ἐκ 50	»	28,900	»
Ἐν ὅλῳ Κέρδη		225,000	Δρ.

ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

3	*Μεγάλα Κέρδη*	ἐξ	100,000	300,000 Δρ
3	*Κέρδη*	ἐξ	25,000	75,000 Δρ
3	*Κέρδη*	ἐκ	10,000	30,000 Δρ
9	*Κέρδη*	ἐκ	5,000	45,000 Δρ.
15	*Κέρδη*	ἐκ	1,000	15,000 Δρ.
1233	*Κέρδη*	ἐξ	100	123,300 Δρ.
1734	*Κέρδη*	ἐκ	50	86,700 Δρ
	Ἐν ὅλῳ Κέρδη			675,000 Δρ.

Ἀπευθυντέον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Γραφεῖον Λαχείου) εἰς Ἀθήνας. Εἰς τὰς ἑλληνικὰς δημοσίας Ἀρχάς, εἰς τὰς ἑλληνικὰς τραπέζας καὶ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῶν, εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Κεντρικὸν Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων καὶ τὰ ὑποπρακτορεῖα αὐτοῦ καὶ εἰς τὰς εἰδικὰς ἀποθήκας τῶν μονοπωλίων.

Ἐν Ἀθήναις, 5τῇ Ἰουνίου 1907. Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Χ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ & ΚΩΒΑΙΟΥ

36.—Ὁδὸς Κολοκοτρώνη—36.

ΚΟΜΨΟΤΗΣ - ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ — ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἐργασία καλλιτεχνικὴ ἠγγυημένη

ΝΕΑ ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΣΧΟΛΗ ΧΟΡΟΥ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΧΟΡΟΙ ΥΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΖΙΤΖΑ

Ὁδὸς Διομείας ἀρ. 4. (Πάροδος Ἑρμοῦ).

Τὸ ἐντρύφημα καὶ ἡ ἀπόλαυσις τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, κατ' ἐξοχὴν δὲ τῆς στρατιωτικῆς τάξεως κατὰ τὴν ἐφετεινὴν χειμερινὴν περίοδον εἶνε ἡ νέα Παρισινὴ Σχολὴ Χοροῦ τοῦ μοναδικοῦ καθηγητοῦ τοῦ χοροῦ κ. Ι. Τζιτζᾶ μέλους τῆς περιφήμου Ἀκαδημίας τῶν καθηγητῶν τοῦ χοροῦ τῆς Γαλλίας (Academie des professeurs de danse de France), τιμῆ, ἐξαιρετικῶς καὶ διὰ πρώτην φορὰν ἀπονεμομένη εἰς Ἕλληνα καθηγητὴν τοῦ χοροῦ.

Κατὰ Κυριακὴν ἤρχισαν νὰ δίδωνται καὶ ἀπογευματινοὶ οἰκογενειακοὶ χοροὶ εἰς τὴν ἀπαστράπτουσαν αἴθουσαν τῆς Παρισινῆς μας ταύτης Σχολῆς χοροῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

Γενικαὶ ὁδηγίαι πρὸς χρῆσιν οἰνοπνεύματος διὰ φωτισμόν, θέρμανσιν κ.τ.λ.

1. Μὴ ἀφίνετε ἀπωμάτιστα (ξεβούλωτα) τὰ δοχεῖα οἰνοπνεύματος διὰ νὰ μὴ ἐξατμίζωνται.

2. Μὴ μεταχειρίζεσθε ποτὲ ἀκάθαρτα δοχεῖα διὰ τὸ οἰνόπνευμα, ἰδίως δὲ ὅσα περιεῖχον πρότερον ἔλαιον ἢ Πετρέλαιον.

3. Μὴ πλησιάζετε φλόγα πλησίον τῶν ἀπωματίστων δοχείων οἰνοπνεύματος πρὸ πάντων τὸ θέρος.

4. Ἀποφεύγετε νὰ ρίπτητε διὰ τῆς φιάλης ἢ ἄλλου δοχείου οἰν)μα ἐντὸς ἀνημμένης καὶ λειτουργούσης ἤδη λάμπας, καμινέτου, σιδήρου σιδ,ρώματος καὶ ἐν γένει παντὸς μηχανήματος καταναλίσκοντος οἰν)μα.

5. Τὸ οἰν)μα εἶνε **ἐντελῶς ἀκατάλληλον** *διὰ προσάναμμα καρβούνων, πρέπει δὲ ν' ἀποφεύγητε τὴν λίαν ἐπικίνδυνον χρῆσιν αὐτοῦ διὰ τοιαύτας ἀνάγκας.*

6. Αἱ λάμπαι δέον νὰ καθαρίζωνται (σκουπίζωνται) καλῶς ἐξωτερικῶς μετὰ τὸ γέμισμα, ν' ἀποφεύγητε δὲ νὰ γεμίζετε αὐτὰς μέχρι τοῦ μηχανισμοῦ.

7. Πρὸς σβέσιν τῶν καμινέτων νὰ καλύπτητε αὐτὰ διὰ τοῦ καλύμματός των, οὐδέποτε δὲ νὰ σβένητε αὐτὰ ἐμφυσῶντες ἐντὸς τοῦ καμινέτου καὶ ἐπὶ πλέον διὰ βελόνης νὰ καθαρίζητε τακτικὰ τὰς ὀπὰς ἐξατμίσως.

8. Εἰς περίστασιν ἀναφλέξεως τοῦ οἰνοπνεύματος τοῦτο **σβένεται εὐκολώτατα διὰ ὀλίγου ὕδατος.**

Ἐκ τοῦ Γραφείου

ΛΙΑΝ ΕΥΜΕΘΟΔΟΣ καὶ παιδαγωγικώτατος Δημοδιδάσκαλος, ἀποβλέπων μάλιστα καὶ εἰς τὴν μόρφωσιν ἤθους χρηστοῦ παρὰ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ διδασκομένοις, ἔχων διαθεσίμους ὥρας ζητεῖ παραδόσεις παρ' οἰκογενείαις. Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἀληθείας» τὸν συνιστᾷ ὅλως ἰδιαιτέρως καὶ ἐκθύμως.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Καλαμάκη, ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀριθ. 63.

ΝΕΟ ΨΩΜΙ

Εἰς τοῦ

ΑΝΑΣΤΑΣ. ΚΑΡΟΥΣΟΥ

22. —Ὁδὸς Σταδίου —22.

(Μεγάλη οἰκία Καλαμάρη).

Ψωμὶ ἀφρόπλαστο, εὐῶδες.θρεπτικό, γνησίας γερμανικῆς τέχνης.—Παξιμάδια βανίλλιας, κέϊκ, φραντζόλες. Τέλειον ἐργοστάσιον ἀρτοποιίας πρωτοφανὲς εἰς τὰς Ἀθήνας. —Ἀγνότης καὶ πλοῦτος ὑλικῶν, τέχνη μοναδική, καθαριότης λάμπουσα, εἰλικρίνεια ὀφθαλμοφανής.

Ὅλαι αἱ οἰκογένειαι ποῦ τρώγουν ψωμὶ ἀγνὸ καὶ ὑγιεινὸ—ὄχι ζυμάρι!—Ὅλα τὰ καλὰ ξενοδοχεῖα εἶνε οἱ φανατικώτεροι πελάται τοῦ Καρούσου, ὁ ὁποῖος ἔγινε ὁ ἀπαραίτητος γενικῶς ἀρτοδότης τῆς καλλιτέρας Ἀθηναϊκῆς τάξεως.

Ὅλοι καὶ ὅλαι τρώγετε ψωμὶ Καρούσου! — Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 22.

Ο ΔΙΠΛΟΓΡΑΦΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩ. ΠΟΝΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΟΓΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΟΣ

συνιστώμενος ὑπὸ τῶν 164 τελειοποιηθέντων ὑπ' αὐτοῦ διπλογράφων, δέχεται μαθητὰς πρὸς ἐκμάθησιν τῆς διπλογραφίας καὶ ἐμπορικῆς ἀριθμητικῆς ἐντὸς 30 μαθημάτων.

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΔΕ

ἐκκαθαρίσεις πτωχεύσεων, ἑταιρικῶν λογαριασμῶν, σωματείων, τὴν τήρησιν βιβλίων διπλογραφικῶς μὲ ὥρας, τὴν μετατροπὴν ἁπλογραφικῶν βιβλίων εἰς διπλογραφικὰ καὶ πᾶσαν λογιστικὴν ἄλλην ἐργασίαν. Προσέτι διαθέτει ἀπὸ 9—12, ἤτοι 3 ὥρας πρωϊνάς, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν οἱουδήποτε γραφείου ἢ ἐργοστασίου ἔχοντος μεγάλην ἐργασίαν.

Πληροφορίαι: Πειραιεὺς Μακρᾶς Στοᾶς 56, Καπνεμπορεῖον Ἐλευθ. Ἀγαθοκλῆ. Ἀθῆναι Αἰόλου 162, χαρτοπωλεῖον Ἰω. Γιαννουλοπούλου.

Ο ΥΦΗΓΗΤΗΣ

τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ

ΣΠΗΛΙΟΣ ΧΑΡΑΜΗΣ

Μέλος τῆς Γαλλικῆς Ὀφθαλμολογικῆς Ἑταιρίας. Ἐν τῇ Ὀφθαλμολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων σπουδάσας.

Θεραπεύει τοὺς πάσχοντας ἐκ νοσημάτων

ΟΦΘΑΛΜΙΚΩΝ

ἐν τῇ τελείᾳ Ὀφθαλμολογικῇ του Κλινικῇ, ἐφαρμόζων τὰς τελειοτέρας τῶν θεραπειῶν

Τραχώματα, Καταρράκτην, Τριχιάσεις, Δακρυορροίας, τὸν Στραβισμὸν *(ἀλλοιθωρίαν). Ἐκλογὴ ὑέλων διὰ μύωπας, πρεσβύωπας καὶ κοπιώδη ὅρασιν, τὰ λευκώματα, γλαυκώματα κλπ.*

20 — ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ — 20

Η ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ ἐκποίησις τοῦ Λούβρ ἤρχισεν τὴν 1ην Σεπτεμβρίου *μετὰ καταπληκτικῆς* **ἀνθρωποπλημμύρας** *ἕνεκα τῆς* **μεγάλης** *ἐλαττώσεως τῶν τιμῶν ἐφ' ὅλων τῶν εἰδῶν καὶ ἡ διεύθυνσις ἐλπίζει ὅτι πολὺ ταχέως θὰ ἐπιτελεσθῇ ἡ ὅλη ἐκποίησις τῶν εἰδῶν καὶ θ' ἀρχίσῃ ἡ ἵδρυσις τοῦ* **μεγάλου Λούβρ** *γυναικείων ἀμφιέσεων καὶ* **παντοίων** *ἄλλων εἰδῶν χρησίμων εἰς τὸν οἰκογενειακὸν βίον.*

Οἱ κύριοι ἐπιχειρηματίαι *καλοῦνται νὰ γοράσουν ὁλικῶς τὸ κατάστημα Λούβρ, παρεχομένης εἰς αὐτοὺς πάσης εὐκολίας, προσέτι δὲ δηλοῦται αὐτοῖς, ὅτι θὰ* **ἔχουν ἐξησφαλισμένην τὴν ἐνοικίασιν δι' ἑπτὰ ὅλα ἔτη.**

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ

ΕΙΣ ΤΟ ΝΟΥΒΩΤΕ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Διὰ νὰ ἀποκτήσῃς βραβεῖον πρέπει νὰ κοπιάσῃς, καὶ δὲν ἐφείσθην τίποτε διὰ νὰ πλουτίσω τελείως τὸ ΝΟΥΒΩΤΕ ὅπως ἔχει πάντοτε τὸ ρεκὸρ συγκεντρώσας ἀπὸ ὅλας τὰς ἔξω ἀγορὰς ὅ,τι ἐκλεκτὸν εἶχον νὰ ἐπιδείξουν καὶ οὕτως οὐδὲν ἄλλο κατάστημα δύναται νὰ παραβληθῇ μὲ τὸ Ἐμπορορραφεῖον τοῦ κ. Κόκκορη, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ βραβεῖον ἀνήκει εἰς αὐτό. Εἰς τοὺς ἀμφισβητοῦντας εἶνε πρόθυμος ὁ κ. Κόκκορης καὶ παρακαλεῖ αὐτοὺς εἰς μίαν ἐπίσκεψιν νὰ τοὺς ἐκθέσῃ ἀμέσως τὰ ἄξια θαυμασμοῦ καὶ σπανίζοντα ὑφάσματα καὶ θέλει τοὺς ἐκπλήξει καὶ οὕτω αἴρεται πᾶσα ἀμφιβολία. Καὶ ποῖος θὰ ὑστερήσῃ μίαν ἐπίσκεψιν ἀπὸ τὸ ΝΟΥΒΩΤΕ; νὰ γείνῃ κάτοχος τοὐλάχιστον τῆς τελευταίας μόδας. Ὁ θέλων ὅτι δήποτε μαῦρον ἔνδυμα, χωρὶς νὰ χρονοτριβῇ κατ' εὐθείαν εἰς τοῦ κ. Κόκκορη καὶ ὅτι ζητήσῃ θὰ τὸ εὕρῃ.

Ὁδὸς Κορίνθου 143. Παραπλεύρως γραφείου «Νεολόγου».

Ο "ΑΡΗΣ,,

Ἀτμόπλοιον ἠλεκτροφώτιστον, ταχύτητος 15 μιλλίων τῆς Ἀτμοπλοΐας Σ. Παπαλεονάρδου, μοναδικὸν δι' ἐπιβάτας ἀναχωρεῖ :

Κυριακὴν—Τρίτην—Πέμπτην

ὥραν 8 μ. μ. διὰ

Χαλκίδα, Αἰδηψὸν καὶ Βόλον

Πρακτορεῖον Ἀθηνῶν ὁδὸς Σταδίου.

(Τηλέφωνον Πειραιῶς 115).

ΔΑΜΑΛΙΣ

Διεύθυνσις

Τηλεγραφικὴ καὶ Ταχυδρομικὴ

ΠΕΤΡΙΔΕΙΟΝ ΔΑΜΑΛΙΔΟΚΟΜΕΙΟΝ

Κολοκυνθοῦν—Ἀθήνας